

Racon, komünizm, faşizm...

Nevzat Tandoğan'ın "Ülkeye komünizm gelecekse, onu da biz getiririz" şeklindeki kalıplaşmış cümlesi, Erdoğan'la birlikte yeni bir hal aldı. "Racon kesilecekse onu da biz keseriz" diyen AKP genel başkanıyla komünizmden racona kadar düştük.

SEFER CAN'IN
YORUMU 6'DA

TR724

Fener'in artık bir de kaleci sorunu var

Fenerbahçe'nin galibiyete hasret kalması kadar hem defansın hem de kalenin güven vermemesi taraftarı üzdü. Yıllar sonra belki de ilk kez Fenerbahçe taraftarı kaleciden yana endişe etmeye başladı.

EFE YİĞİT'İN
DOSYASI 24'TE

GÜNLÜK E-GAZETE — SAYI: 264 — 22 AĞUSTOS 2017 SALI — WWW.TR724.COM — @TR724COM

Memura sıfır zammı 'müjde' diye vermek

Memurlar iki senede bir hükümetle pazarlık masasına oturuyor. 2018 ve 2019 senelerini ihtiva eden toplu sözleşme müzakerelerinde hükümet ilk sene için yüzde 3,5+yüzde 3,5, 2019 için ilk altı ay yüzde 4, ikinci altı ay için de yüzde 5 zam teklif etti. Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) ilan ettiği yoksulluk sınırı 4 bin 997 lira. Mevcut tabloya göre 'en düşük maaş' ya da 'ortalama maaş' kategorisindeki memurlar, 2020'ye gelindiğinde yoksulluk sınırının çok altında bir ücretle maişetini idame ettirecek!

SEMİH ARDIÇ'IN ANALİZİ 2 VE 3'TE

İçeride sekizinci bayram

Türkiye, adeta yaka yaka gidiyor. Bir hafta önce ne konuşulduğu dahi hatırlanmıyor. Her güne, onlarca hadise, onlarca skandal, onlarca tuhaflık sığdırıyor. Devlet'in üst makamları ise artık alenen ve bizzat "racon" kesiyor. Dışarıdakiler kederine terk edilmiş halde. İçeridekiler ise unutuldu. Ne hatırlayan var, ne

mahkemesine giden, ne de akıbetini merak eden. En eskileri, içeride 7 bayram geçirdi, Ramazan ve Kurban. Sekizincisi haftaya. Yazıktır, ayıptır, zulümdür, günahdır, utançtır. İçerideki son masum özgürlüğüne kavuşmadan bayram yapmak da sizi bilmem, bana haramdır.

TARIK TOROS'UN YORUMU 4'TE

MASKELİ DARBE

[11]

Sonuç: Mafya diktatörlüğü

VEYSEL AYHAN'IN YAZI DİZİSİNİN
11. VE SON BÖLÜMÜ SAYFA 10'DA

Gezegene bir cisim yaklaşıyor

MAHMUT AKPINAR YAZDI, 7'DE

Mekke'nin müşrikleri kadar olamadınız!

ALPER ENDER FIRAT YAZDI, 9'DA

Yumurtadan Omerta'ya mafya giriş dersi

BÜLENT KENEŞ YAZDI, 18'DE

AKP babası

AHMET DÖNMEZ'İN ANALİZİ 16'DA

Türkiye'de tek adam diktası nasıl bir rejim?

MEHMET EFE ÇAMAN'IN YAZISI 22'DE

SEMİH ARDIÇ

SemihArdic@Tr724.com

Memura sıfır zammı 'müjde' diye vermek

MEMURLAR iki senede bir hükûmetle pazarlık masasına oturuyor. 2018 ve 2019 senelerini ihtiva eden toplu sözleşme müzakerelerinde hükûmet ilk sene için yüzde 3,5+yüzde 3,5, 2019 için ilk altı ay yüzde 4, ikinci altı ay için de yüzde 5 zam teklif etti.

Masada memurları temsil eden Memur-Sen'in Başkanı Ali Yalçın bu teklifi de kabul etmeyeceklerini söylese de grev hakkını kullanmayacakları için nihai zam bu oranların civarında, hatta aynısı olacak.

DOSTLAR PAZARLIKTA GÖRSÜN

Memur konfederasyonları nihai teklifi kabul etmediğinde Uyuşmazlık Zabtı imzalanıyor ve 3 gün içinde Hakem (Uzlaştırma) Kurulu'na müracaat ediliyor. Kurul kararlarına tarafların katılması durumunda mutabakat metni imzalanıyor. Aksi halde memur maaşlarına yapılacak zamma dair kararı Bakanlar Kurulu veriyor.

Memura Türk tipi sendika hakkı böyle oluyor. Bütün o pazarlıklar vesairenin idare-i maslahattan başka bir manası yok. Hükûmet masada ya da akabinde ne kadar istiyorsa o kadar zamma memuru razı

ediyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı'nın hali hazırda masaya getirdiği nihai teklif, bakanlar kurulundan çıkacak kararın ipucu esasında.

MEMUR MAAŞI TÜİK'İN YOKSULLUK SINIRININ ALTINDA

Telaffuz edilen rakamlardan çıkan netice şu: En düşük dereceli memurun maaşı 2018'de bin 811 liradan 1.937 liraya çıkacak. Aynı memurun eline Temmuz 2019'da 174,3 liralık zamlarla 2 bin 111 lira geçecek. Ortalama memur maaşı ise 2018'de 168 TL artarak 2 bin 575 lira olacak. Ortalama maaş Temmuz 2019'da ise 231 lira artışla 2 bin 806 liraya çıkacak.

Türkiye İstatistik Kurumu'nun (TÜİK) ilan ettiği yoksulluk sınırı 4 bin 997 lira. Mevcut tabloya göre 'en düşük maaş' ya da 'ortalama maaş' kategorisindeki memurlar, 2020'ye gelindiğinde yoksulluk sınırının çok altında bir ücretle maişetini idame ettirecek!

İŞÇİYE VERİLEN ZAM MEMURDAN ESİRGENDİ

Hükûmet cenahından gelen beyanlar, kamu işçilerine verilen yüzde 12 zam ve ek göstergede 300 liradan fazla artışın faturasının memurlara kesildiğini

gösteriyor. İşçiye verilenin yarısı bile konuşulmuyor memurlar için.

Babanın evlatları arasında ayırım yapması ne kadar doğru ise bu tavır da o kadar doğru. Madem kaynak yoktu işçiye niye o kadar zam yapıldı. Az ya da fazla kaynak her halükârda bütün kamu çalışanları arasında adilane taksim edilmeliydi.

ENFLASYON EZİP GEÇTİKTEN SONRA

Enflasyon oranında zam da 'müjde' gibi takdim ediyor. Oysa 2017 için yüzde 3 zam verilmişti. Amma velakin 6 aylık enflasyon yüzde 6 oldu. Bu arada memurun maaşı eridi. Temmuz 2017 maaşlarına yüzde 3 enflasyon farkı ilave edildi edilmesine de memur buna niye sevinsin? Böyle olunca memur enflasyona ezdirilmedi, öyle mi? Memur marketten, pazardan, AVM'de ihtiyaçlarını temin ederken, "Ücretini enflasyon farkı gelince ödeyeceğim." diyebiliyor mu?

Memur ve emekli, zamları peşin peşin ödediğine göre kaç ay sonra enflasyon farkı kadar ilaveyi 'lütuf' gibi takdim eden Başbakan Binali Yıldırım'a sendika başkanları, "Sizdeki hesap çarşıda tutmuyor?" diyebilseydi iktidar, memurun cebindeki paranın mum gibi eridiği hakikatini hiç değilse yeni toplu sözleşme masasında kabul edebilirdi.

SENDİKA BAŞKANLARININ KEYFİ YERİNDE

TBMM Başkanı İsmail Kahraman ve mütekaid Diyanet İşleri Reisi Mehmet Görmez ile lüks Mercedes yarışında geri kalmamak için etliye sütlüye karıştıran sendika başkanlarının böyle bir tasası yok tabii. Onların önceliği koltuklarını muhafaza etmek. Memur, mesaiyi müteakip taksi şoförlüğü yapmış, çocuğunu özel okula gönderememiş, gırtlığına kadar borçlanmış, bütün bunlar sendika başkanlarının umurunda değil.

Enflasyon hedefini şu ana dek tutturamayan hükûmet, hâlâ senelik hedefe göre zam oranı teklif ederek memurun refahından çalmaya devam edeceğini ima ediyor. Sendikalar da bu tiyatroyu 'yarım puan daha koparsak kâfi' teslimiyeti ile seyrediyor.

15 SENEDE MAAŞLAR YÜZDE 60 ERİDİ

Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (AKP) iktidara geldiği 2002 senesinden bugüne kadar ortalama me-

mur maaşlarında bin 85 TL aylık düşüş yaşanırken, en düşük memur maaşında ise aylık kayıp 515 TL'yi buldu. 15 senedir dövizdeki artış ve TL enflasyonu yüzünden maaşları yüzde 60 eriyen memurlar için çok fazla uzağa gitmeyelim.

2017'yi ele alalım. Senelik zam yüzde 6, enflasyon en az yüzde 10-11. Akaryakıttan sebze-meyveye her kalemde zamsız ay vaki değil. Madem ilk 6 ayda enflasyon, memura verilen zammın iki katına çıktı o takdirde geriye dönük kayıpları telafi etmek adına ücret artışı reel, yani enflasyondan fazla olsun. Böylece gelecek senelerde memur maaşlarının nispeten düzeleceğine dair umut ışığı belirirdi.

'İSTEMEZÜK' VEYA DANIŞIKLI DÖĞÜŞ

3,2 milyon memur ve 1,9 milyon emekliyi temsilen masaya oturan Memur-Sen'in ilk turda 2018 için yüzde 3+yüzde 3 teklifini kabul etmemesinin danişıklı dövüş olduğu zam oranları Resmî Gazete'de yayımlandığında idrak edilecektir.

Memur Sen, enflasyon üzerindeki örtüyü kaldırıp atmadıkça reel ücret artışını tahakkuk ettiremez. Memurların temsilcisi, enflasyon hesaplanırken gıda fiyatlarındaki artışın TÜİK verilerine tam olarak aksetmediğine niye dikkat çekmiyor?

GIDA ZAMMI ENFLASYONA AKSETMİYOR Kİ

Nitekim 2010'da TÜFE sepetinde yüzde 27 olan gıdanın ağırlığı yüzde 21,77'ye indirildi. Hane halkının 100 liralık bütçenin 40 lirasına yakınına harcadığı

gıdanın sepetteki payı indirilmesinin maksadı gayet açık: Fiyatları mütemadiyen artan gıda kalemi, enflasyonu yüksek göstermesin. Çarşıda pazardaki enflasyonun üçte biri bile değil TÜİK'in enflasyonu. Hükûmet bunu esas alarak adil davranmadığını, memurları müşkül vaziyete düşürdüğünü, hatta bu yüzden kamuda rüşvetin rutine dönüştüğünü bilmiyor olmaz.

Enflasyon farkının kayıpları telafi etmediğini belirtmişim. 'Enflasyon farkı' diyerek kelime cambazlığı yapılıyor. Memurun mağduriyetini şerh etmek için en doğru ifade 'sıfır zam'dır.

Büyüme yüzde 5, memura reel zam sıfır! Böyle sendikacılığa böyle zam!

3,2 milyon memur ile 1,9 milyon memur emeklisi 2018 ve 2019'da da enflasyon altında ezilecek. Hükûmetin teklif ettiği yüzde 3,5 + yüzde 3,5 şeklindeki zam enflasyonun yüzde 12'ye kadar tırmandığı 2017'deki kayıpları bile telafi etmekten uzak.

TARIK TOROS

TarikToros@Tr724.com

@TarikToros

İÇERİDE SEKİZİNCİ BAYRAM

Son bir yıldır akıl almaz biçimde devam eden zulümlüğü, Ergenekon-Balyoz süreci ile kıyaslamayı bırakalı çok oldu.

‘Uzun tutukluluk’ üzerine yıllarca programlar yapanlar nerede?

Söyleyeyim, cezaevindeki terör şüphelilerine tek tip kıyafet giydirmeye çalışıyorlar.

‘Gazeteciliğin namusunu’ savunanlar nerede?

Tahliye olanları tekrar içeri tıkmaya uğraşıyorlar.

‘Geçmişte tutukluların eşleri-çocukları ile tam sayfa röportajlar yapanlar’ nerede?

Bugünkü tutukluların eş ve çocukları hapse atılırken tribünde seyrediyorlar!

İleri derece kanser hastası olmasına rağmen cezaevinde tutulan, tahliye edildikten 5 gün sonra ölen Kuddusi Okkır için “Unutursak kalbimiz kurusun” diyenler nerede?

Okkır’ı unutmadılar ama içerideki benzeri hasta tutuklular için killarını bile kıpırdatmadıkları gibi “oh olsun” diyorlar.

Gözaltı işlemi için gelen polisleri görünce dayanamayıp intihar eden Ali Tatar’ın anıtını dikenler nerede?

İntihar vakaları, gözaltında ve cezaevinde şüpheli ölümler için “Bize bu konuda başvuran yok” diyorlar.

Ayrıca... Ergenekon-Balyoz süreçlerinde ağır insan hakları ihlalleri, hamile tutuklular, cezaevinde bebekler, 81 yaşında tutuklu “darbeci” dedeler, nineler yoktu.

Daha nicesini sayarım.

Onun için kıyaslamıyorum artık.

Anadolu, tarihi boyunca görmediği bir zulümle sınanıyor.

Ve Devlet, tarihinde hiç olmadığı kadar zalim.

İki ihtimal var:

Ya, başta Gülen Cemaati ve Kürt halkı olmak üzere, ‘ayrık otlarını’ temizleyecek. Ardından durumu toparlayıp ‘pardon’ diyerek yoluna devam edecek.

Ya da... Muazzam bir toplumsal bunalım, sosyal patlama veya iç karışıklıkla, bir asır önceki gibi dibe vuracak.

Bu ‘temizliğin’ öncekilerden büyük bir farkı var:

Tüm ulusa kemoterapi uygulanıyor.

Bir kısmı, “İstiklal savaşı veriyoruz, normal” derken...

Bir kısmı da nasibini alıyor. İşin sosyal boyutu hazır, “kurunun yanında yaş da yanıyor, olacak o kadar”.

Bu tür analizler artık dünya medyasında da yapılıyor.

Bir misal vereyim.

Washington Post'ta yayımlanan Nicholas Danforth imzalı yazıda şöyle bir istikbal öngörüsü var:

-Türkiye'nin kurumları çöktü.

-Ülke önümüzdeki yıl karşılaşması muhtemel şoklara hazırlıksız yakalanacak.

-Durum kontrolden çıkarsa sonuç; demokrasi-nin geri dönmesi değil, şiddet ve kaos sarmalı olabilir.

-Erdoğan, sivil çatışma ihtimaline karşı iyi silahlandırılmış ve kendisine çok sadık yeni başka örgütlenmeler üzerinde çalışıyor.

-Hükümet, polis özel kuvvetlerini ve istihbarat servisini orduyla bir çatışma ihtimaline karşı daha fazla silahlandırdı.

-Erdoğan, aynı zamanda sivil yurttaşları silahlandırıp örgütleyerek 2013'teki gibi yaygın protesto ihtimaline karşı bunları kullanmaya hazırlanıyor.

-En kötü senaryo, Erdoğan'ın ülkeyi artık istikrarı sağlamanın mümkün olmadığı noktaya kadar sürüklemesi.

Bu sadece bir örnek.

Emin olun, Batı başkentlerinde ve medyasında aylardır benzer yorumlar yayımlanıyor.

Kapalı kapılar ardında ise felaket senaryoları masaya yatırılıyor.

Örneğin, Türkiye'de bir iç karışıklık çıkması halinde “olası göçe” karşı önlemler düşünülüyor.

Bu kaos planları karşısında...

Ülkenin hukuk liginde 8 sıra daha gerileyerek 113 ülke içinde 99'uncu sıraya düşmesi...

OECD'nin “eğitim refahı” endeksinde sıfır çekmesi, önemsiz kalıyor.

Türkiye, adeta yaka yaka gidiyor.

Bir hafta önce ne konuşulduğu dahi hatırlanmıyor.

Her güne, onlarca hadise, onlarca skandal, onlarca tuhaflik sığdırıyor.

Devlet'in üst makamları ise artık alenen ve bizzat “racon” kesiyor.

Dışarıdakiler kaderine terk edilmiş halde.

İçeridekiler ise unutuldu.

Ne hatırlayan var, ne mahkemesine giden, ne de akıbetini merak eden.

Dilerseniz, hafıza tazeleyelim:

Ali Fuat Yılmaz, 1127 gündür tutuklu.

Yurt Atayün, 1127 gündür tutuklu.

Yakup Saygılı, 1087 gündür tutuklu.

Hidayet Karaca, 982 gündür tutuklu.

Mehmet Baransu, 905 gündür tutuklu.

Anadolu Atayün, 823 gündür tutuklu.

Tekin İpek, 484 gündür tutuklu.

Prof. Dr. Sedat Laçiner, 398 gündür tutuklu.

Ali Ünal, 372 gündür tutuklu.

Gültekin Avcı, 362 gündür tutuklu (önceki sene 9 ay tutukluluğu daha var)

Bu isimleri unuttuk.

Binlercesi var böyle, listeler almaz.

Sembol olmuş, ismi öne çıkmış olanları yukarıdan aşağı sıraladım.

En eskileri, içeride 7 bayram geçirdi, Ramazan ve Kurban.

Sekizincisi haftaya.

Yazıktır, ayıptır, zulümdür, günahdır, utançtır.

İçerideki son masum özgürlüğüne kavuşmadan bayram yapmak da sizi bilmem, bana haramdır.

SEFER CAN

SeferCan@Tr724.com

@can_sefercan

"Milliyetçilik lazımsa bunu biz yaparız. Komünizm gerekirse onu da biz getiririz."

"Racon kesilecekse onu da biz keseriz"

Racon, komünizm, faşizm...

Tek parti döneminin kudretli adamlarından biri 17 yıl aralıksız Ankara Valiliği ve Belediye Başkanlığı yapan Nevzat Tandoğan'dı. Kendinden daha meşhur olan ise "ülkeye komünizm gelecekse, onu da biz getiririz" cümlesiydi. Tek parti dönemini çok haklı gerekçelerle eleştirdik. Ancak bugünleri görünce süttten çıkmış ak kaşık gibi gelmeye başladı. Aynı kalıbı, full time AKP Genel Başkanı, part time Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan da komünizm yerine raconu koyarak kullandı. "Racon kesilecekse onu da biz keseriz" dedi. Komünizmden racona kadar düştük.

2011'den beri 'racon devleti'nin taşları birer birer döşendi. Önce AKP'de sonra bütün ülkede tek adam yönetimi inşa edildi. AKP İstanbul İl Danışma toplantısında Erdoğan, fiili durumunun adı koymuş oldu. Erdoğan'ın Cem Küçük'e ayar verdiğini sananlar yanılıyor. AKP Genel Başkanı, rejimin adını, yönetim biçimini ilan etti. Bu, hâlâ anlamamakta direnenler için son uyarıydı. Hürriyet Ankara Temsilcisi Hande Fırat'ın alkışı doğruydü. Jargona hâkim olduğu için usulüne uygun biatını gösterdi. Ahmet Davutoğlu kanadının gazetesi olarak sunulan ve onun Pelikan yemi yapılmasından sonra rotasız kalan Karar'ın sevinci ise yanlıştı. Reis, 'Pelikanlara ters yaptı' demek için her fırsatı değerlendiriyorlar. Lakin sonu hep hayal kırıklığı. Zira onların raconu, Erdoğan'ın sesinin aksi sedası ve Reis o sesi kısmayı düşünmüyor.

YANDAŞ OLMAK ARTIK DAHA PAHALI

Erdoğan eskiden kapalı kapılar ardında kestiği raconu artık açık açık kesecek. Bunun ilk işaretini Star ve Akşam gazetelerinin de yer aldığı medya grubuna yeni patron atarken verdi. Erdoğan'a yakın iş adamlarının nöbetçi patron olarak üstlendiği bu görev şimdi Hasan Yeşildağ'a tevdi edildi. Erdoğan'ın dört aylık cezaevi tatilinde koruması ve özel kalemiydi, Yeşildağ. Önceden hapse girip koğuşu boyayan, dayayıp döşeyen ve randevuları ayarlayan kişiydi. Mehmet Ali Ağca ile de iltisaklı olduğu iddia edilen ve Ülkücü Mafya parantezine alınan biri. Şimdi Erdoğan'ın sözcüsü konumundaki medyanın yeni 'patronu'.

Eskiden de bu gruptaki değişiklikler bıyık altı te-bessümlerle karşılanırdı. Gidenin niye gittiği, gele-nin nasıl ve hangi ödemeleri yaparak aldığı bilin-mezdi. En azından Fettah Tamince, Ethem Sancak gibi iş adamı profiline uygun isimler seçiliyordu. Erdoğan artık sütre kullanmaya gerek görmüyor. Hem de yeni dönemin şifrelerini çözen bir atama yapıyor. Önceden aşikâr olmayan şekilde racon ke-siyordu. Erdoğan Demirören'in ağladığı telefon gö-rüşmesi bunun en somut örneğiydi. Babası yaşın-daki adamın ağlaması dönemin başbakanında en küçük bir etki oluşturmamıştı. Acaba bizzat mı sız-dırdı şüphesini hep taşıdım. Şimdi daha fazla ihti-mal veriyorum.

Sabah-ATV Grubu'nun alınmasındaki kayıtlar da ti-pik bir mafya filminin replikleri gibiydi. 680 mil-yon doların toplanacağı havuzun nasıl oluştuğu, iş adamlarının psikolojik açmazları ve ihale vaatleriyle nasıl moral düzeltmeye çalıştıkları kamuya mal ol-muştu.

Hasan Yeşildağ ataması yeni bir çıta. Erdoğan med-ya patronluğu çitasını oraya kadar indirdi. Mevcut patronlar da o kadar eğilmek zorunda. Yoksa bir sav-cılık işleri var. Demirören zaten dünden teslim. Tur-gay Ciner, bu dönemin gölge iktidar odaklarından Mehmet Ağar'la geçmişe/kasaya dayalı yakınlığının avantajını kullanır ve az yıpranır. En büyük dayağı Aydın Doğan yiyecek. Mehmet Y. Yılmaz ve Ertuğrul Özkök gibi muhalif kırıntılarını temizlemek zorun-da kalabilir. Hürriyet'i CNN Türk sığınağına çekmekten başka çaresi kalmayacak. Racon çıkışından dolayı, 'en azından kendi dövecek, kapıcılarına dövdürme-yecek' diye boşuna heveslenmesin. Cem Küçük-gil-lerin Aydın Doğan'a hakaret etmesinden ayrı bir haz alıyor Erdoğan. Ona olan kini öyle böyle değil. Do-ğan alçak sürünme yapsa -ki zaten yapıyor- tatmin olmayacak ve 'burnun da toprağa değsin' diye üs-teleyecek.

Ülkeye komünizm gelmedi ama mafya kılığında fa-şizm geldi. Artık racon kesen bir Cumhurbaşkanı, pardon Reis var ülkenin başında.

GEZEGENE BİR CİSİM YAKLAŞIYOR!

MAHMUT AKPINAR

Ülkede tek mil tek adam rejimi kuruldu. Artık her şey Saray'dan idare ediliyor, herkes yapacağı en küçük işte dahi "Saray ne der?" kaygısı taşıyor. Bütün tek adam rejimlerinde olduğu gibi her fazilet bir kişiye veriliyor; herkes bir adamın beğeni için iş yapıyor. Önemli bir kesim ise hayranlıktan öte korku ve endişe, güvensizlik duygularıyla Saray'a temenna durma mecburiyeti hissediyor. Hapislerde çürümek, bir iftirayla hayatının karmaması için akademisyenler, hocalar, eli kalem tutanlar dahi "Neme lazım başıma bela alacağıma Saray'a selam çakayım" düşüncesinde. Cemaatler, tarikatlar, vakıflar, cemiyetler hakeza. "Grubumuza korumak için biz de alkış turalım; görmeyelim, duymayalım, bilmeyelim" havasındalar.

Diktatörlüklerde yaşananlar artık olağanlaştı. Çok kimse yakın zamanda bir çözüm beklemiyor. O nedenle insanlar CHP'nin tek parti rejimine benzer şekilde tek adam zihniyetiyle yaşamaya kendini alıştırdı. İşini, düzenini, davranışlarını ona göre ayarlıyor. Ancak son günlerde tuhaf şeyler oluyor. Kör gözüm parmağına, göstere göstere bazı olaylar yaşanıyor. **1930'ların Türkiye'sinde nasıl din, dindarlar, dini değerler aşağılanıp hayattan dışlanıyor idiyse bugün de laikleri, sekülerleri tahrik ve taciz edecek şekilde Atatürk'e, Cumhuriyete, seküler değerlere hakaret ediliyor; Atatürk heykelleri kırılmaya çalışılıyor.** En banal şekilde din istismarı yapılıyor. İnsanların hayat tarzlarına müdahale ediliyor ve bunları yapanlar toplumda 'gururla' dolaşıyor. Hatta devletlülülerden itibar ve iltifat görüyor.

DEJAVU: BİZ BU FİLMİ GÖRMÜŞTÜK SANKİ

Ortada tuhaf bir durum var. Sanki dünyamıza daha önce karşılaştığımız bilindik bir cisim yaklaşıyor. Önceki tecrübeler benzer şekilde yaşanacaklar için yol yapılıyor, toplum hazırlanıyor gibi. Bu bir dejavu. 'İrtica' kavramının ilk defa kullanılmaya başlandığı 31 Mart Vakası'ndan (1908) bu tarafa benzer şeyler yaşıyoruz. Her 10-15 yıl-

da tekrarlanan bu dejavu millete, ülkeye hayır-huzur getirmedi. Sahnelenen senaryoların sonuçları özellikle de dindar insanlar için hiç iyi olmadı.

31 Mart Vakası'yla İttihatçı otoriter anlayış puslu, karmaşık 'irtica sahneleri', 'hürriyet söylemleri' üzerinden kendi darbesini yaptı. Akabinde koca devleti ele geçirdiler ve çok değil 3-5 yıl içinde de devleti bitirdi, milleti perişan ettiler.

Şeyh Said Vakası, tek parti döneminin özellikle dindar muhalifleri ve Kürtleri ezmesi için çok iyi gerekçe yapıldı. Giyotin olarak kullanılan İstiklal Mahkemeleri devreye sokuldu. Yönetime sınırsız, sorumsuz yetki veren Takrir-i Sükûn kanunu (o dönemin OHAL'i) çıkarıldı ve herkes ezildi, sindirildi. İzmir suikastıyla Mustafa Kemal'in eski İttihatçı arkadaşları dahil her muhalif yargılandı; içinde bakanların da olduğu bazıları idam edildi. Toplumda tek mil korku havası verildi ve susturuldu. Menemen Vakası devrin zorbalarına ayrı imkanlar bahsetti.

1960 öncesi AKP ile karşılaştırıldığında çok 'beceriksiz' kalan DP otoriterleşmek için yollar arıyordu. Ne var ki Menderes bu işler için Erdoğan'a nisbetle pek naif ve kibar kalıyordu. Kabinesinde ve partisinde dindar, namaz kılan kimse olmamasına, hatta çok İslam düşmanı barındırmasına rağmen her gün aleyhine 'irtica' haberleri çıkıyordu. Ticani tarikatından olduğu söylenen meczuplar sürekli Atatürk heykellerine saldırıyor ve kırıyordu. DP artan heykel kırmalar karşısında Atatürk'ü Koruma Kanunu çıkarmak zorunda kaldı. 27 Mayıs'a yaklaşırken 'irticai eylemler', 'başkaldırı' iyice arttı. Ve bunlar 27 Mayıs darbesine, tasfiyelere, zulümlere gerekçe yapıldı.

1980 öncesi sağ-sol çatışması ve artan anarşi yanında 'irtica' haberleri başköşede idi. Erbakan'ın Konya mitingine sarıklı-cübbeli insanların katılması ve istiklal marşının protesto edilmesi (veya vakanın böyle gösterilmesi) 1980 darbesini yapanlar için gerekçe oldu. Darbeyi müteakip sağ-

sol bütün muhalifler ve dindarlar, cemaatler zarar gördü, sıkıntılar yaşadı.

28 Şubat öncesi bazıları iktidarı ele geçirdiklerini düşünüyor, devleti kendilerince dizayn ediyorlardı. Erbakan tarikat liderlerine başbakanlıkta yemek vermiş ve bu, büyük olay olmuştu. Aczimen-dilerin sahneledikleri, Fadime-Müslim, Kalkancı senaryoları, Atatürk'e ve heykellere saldırılar tehlikenin "Ben geliyorum!" dediği habercilerdi. Nitekim yaklaşan cisim gezegene çarptı ve daha öncekilerde olduğu gibi hem ülke hem de sosyal siyasi gruplar, özellikle de dindarlar çok zarar gördü.

BU DEFA DURUM ÇOK DAHA FARKLI AMA...

Bugünlerde öncekilerden daha ağır ve tahrik dozajı artmış bir durum var. Her gün heykellere saldırılar oluyor, insanlar kıyafetlerinden dolayı aşağılanıyor. Sakallı-sarıklı polis resmi araçla şehirde dolaşılıyor. Başörtülü askerler, polisler, pilotlar, yargıçlar propaganda ve istismar aracı yapılarak öne çıkarılıyor. Rejimin değiştiği, "Erdoğan'ın kurucu lider" olduğu TV'lerde alenen ilan ediliyor. **Ne var ki bu defa dindar kitleler gerçekten her şeyin değiştiğine, devleti kontrol ettiklerine, her yeri ele geçirdiklerine inanmış durumda.** Bu nedenle olsa gerek bazıları çok pervasız, tahammülsüz davranmaktan çekinmiyor. Kendiler gibi olmayanları imhadan, yok etmekten bahsedebiliyorlar. Dinde, hukukta vicdanda asla yeri olmayan yöntemlerle farklı düşünen insanları hizaya sokma konusunda çok istekliler. Bunu her ortamda açıkça deklare ediyor; yazıyor, konuşuyorlar. **Bir DEVRİM yapmış ve ajandalarını uyguluyor rahatlığındalar.**

Yaşananları tarihi tecrübelerin prizmasından geçirdiğimizde ise gezegenimize doğru bir cismin hızla yaklaştığı anlaşılıyor. Güç ve zafer sanrısıyla bazıları bunu hissedemese de ortada anormallikler var.

Peki gerçekten artık şartlar farklı olabilir mi? AKP her yeri kontrol ediyor ve kendi düzenini kuruyor olamaz mı?

İki ihtimal söz konusu:

1- AKP devleti kendince yapılandırıyor. Artık kendi derin devletini kurdu. Orduyu yargıyı polisi her şeyi ele geçirdi. AKP tabanı ve bazı dindarlar da bununla "İslami bir devlet ve düzen" geleceğini düşünüyor.

2- Daha önceki tecrübelerde olduğu gibi bir odak 'irtica'nın dozajını yükseltiyor, belirli kesimlerde şımarıklık hissi, bazı kesimlerde de tedirginlik oluşturuyor. Her kesimiyle toplumu sonra yaşanacaklar için hazırlıyor.

Her iki ihtimalde de gezegenimize doğru bir cis-

min yaklaştığı ve bir şekilde çarpacağı görülüyor. Eğer ikinci ihtimal ise **dindarlar, cemaatler, tarikatlar 28 Şubatlara rahmet okutacak bir süreçte hazır olsunlar. Zira bu defa AKP gazıyla diğer kesimlerde pek muazzam bir kin, nefret ve intikam biriktirdiler.**

Birinci ihtimal de pekâlâ mümkün. Ancak bu, pek çok dindarın sandığının aksine İslam için, dindarlar için iyi bir sonuç değil! Bazıları "Dış güçler, üst akıl İslami bir rejimin kurulmasına müsaade etmez" diye düşünüyor olabilir. Ben aksini düşünüyorum. Erdoğan'ın kendini halife ilan etmesine bile müsaade edebilirler.

BÖYLE BİR 'İSLAM DEVLETİ' MÜSLÜMANLARA NE KATAR?

Hukuksuzluk, zulüm, hırsızlık, kayırmacılık, gösteriş ve slogan üzerine bina edilmiş, gerçekte ise İslam'ın özünden, ahlakından uzaklaşmış, dünyanın öğrendiği bir devleti 'İslam devleti' olarak tanımlasanız bu Müslümanlara ve İslam'a ne katar?

Üç beş otoriter ülke ve halkları dışında dünyanın mafya olarak gördüğü, şerrinden çekindiği ama asla saygı duymadığı bir kişiyi halife ilan etseniz bu Müslümanlara hangi itibarı kazandırır?

Öyle bir şey var mı emin değilim ama "üst akıl"ın yetkili bir adamı, "dünya derin devleti"nin yöneticisi olsam ve Müslümanları bertaraf etmek, çağın dışına itmek, dünyada İslam'ı karalamak, Müslümanlığın önünü kesmek istesem Türkiye'de AKP zulmünün, yolsuzluğunun, kirlenmişliğinin üzerine bir "İslam devleti" kurulmasını desteklerdim. Erdoğan'dan daha iyi bir halife tercihi de bulamazdım! Bu ülkenin yüz yıl önce kurulmuş statükosunun artık eskidiğini ve halkı oyalayacak yeni şeylerin bulunması gerektiğini düşünsem Türk toplumun kendini iyi hissedeceği böyle bir formülü çok isabetli görürdüm.

Dünyada şeriatla yönetilen pek çok ülke var. Hangisi İslam'ın itibarına bir şey katıyor? Müslümanların iftihar ettiği işler yapıyor?

Türkiye yeni bir Suudi Arabistan, İran, Sudan olunca İslam ve Müslümanlar ne kazanacak?

Maalesef Müslümanlar işe değil sadece lafa bakıyor! Her türlü melanetin, zulmün, fecaatin işlendiği bir mekâna "cami-mescid" yazınca o mekânın ak-pak olacağının naifliği içinde. Tabela ile her şeyin hallolacağı zannında. Kur'an'da her daim geçen salih amel, adalet gibi kavramlar ve onların hayattaki karşılığı konusunda kafa yormak yerine ucuz-kolay lafların peşinden koşuyor. Habire kendisini aldatıyor...

ALPER ENDER FIRAT

MEKKE'NİN MÜŞRİKLERİ KADAR OLAMADINIZ!

Müşrik de olsa, Müslümanlara yapılan bu insanlık dışı zulme itiraz edebilme cesaretini gösterenleri okudukça bugünkü insanlara sadece 'Yuh olsun size!' diyesi geliyor insanın.

Müslümanlarla hiçbir sosyal temas olmayacak, onlara kız verilmeyecek ve onlardan kız alınmayacak, onlarla oturulup konuşulmayacak, evlerine gidilmeyecek, ticarî hiçbir ilişkiye girilmeyecek, onlara bir şey satılmayacak ve onlardan hiçbir şey satın alınmayacak, çarşı ve pazarlar kendilerine kapatılacaktı. Muhammed'i (asm) korumaktan vazgeçip Kureyş'e teslim edinceye kadar Hâşimilere de merhamet edilmeyecekti.

Fiilen 'acımayın, acırsak acınacak hale geliriz' demek istiyorlardı.

Alınan kararları çiğnemeyeceklerine dair yemin eden Mekkeliler, bu kararları bir sahifeye yazdırdıktan sonra altını mühürlediler ve Kâbe'nin duvarına astılar.

Kureyşli müşrik zalimler aldıkları boykot kararlarını Nübüvvetin yedinci yılı Muharrem ayının ilk gecesinde itibaren tüm şiddetiyle uygulamaya başladılar. Müslümanlar ve Hâşimoğulları, Hz. Peygamber'i (asm) korumak için Şi'bi Ebî Talib mahallesine toplanmışlardı. Müşrikler bu mahallenin çarşı ve pazarlara giden yollarını kestiler. Bu yolların başında gece gündüz nöbet tutarak mahalleye gıda maddelerinin girmesine engel oldular. Ümmetin firavunu Ebû Cehil, işini gücünü bırakmış, gece boyunca nöbet tutuyor, boykotun tüm şiddetiyle uygulanması için gözüne uyku girmiyordu. Fiilen, 'acımayın acırsanız acınacak hale geliriz' diyordu.

Ellerinde avuçlarında ne varsa tükenen Müslümanlar, bir süre sonra korkunç bir açlıkla yüz yüze gelerek, şiddetli sıkıntılar çekmeye başladılar. İnsanlar açlıktan ağaç yapraklarını yiyor, buldukları deri parçalarını ateşte yumuşatıp günlerce emerek açlıklarını bastırmaya çalışıyorlardı. Yaşlılar ve çocuklar şiddetli boykot altında açlıktan ölüyor; ağlayan çocukların, feryat eden kadınların sesleri Mekke sokaklarında yankılanıyordu.

Müşrikler son derece organize hareket ediyor, fiyatların kat kat yükseltilmesi sağlanıyor, ekonomik kı-

sıtlamalar sonucunda elde avuçta bir şey kalmıyor, tüccarların iş yapması engelleniyor, varlıklı Müslümanlar iflas etmekten kurtulamıyorlardı. Kureyş, bir mahalle dolusu insana bir lokma ekmeği çok görüyordu.

Müslümanlara karşı bu insanlık dışı ambargoya müşrikler bile itiraz etmeye başladı. Mut'im b. Adiy, Ebû'l-Bahteri b. Hişâm ve Zem'a b. Esved ve Züheyr o zaman müşrik olmalarına rağmen Mekke'nin firavunlarına karşı gelip, ambargonun 3. yılında Kabe'ye asılı belgeyi yırtıp attı ve ambargoyu sonlandırdı.

Müşrik de olsa, Müslümanlara yapılan bu insanlık dışı zulme itiraz edebilme cesaretini gösterenleri okudukça bugünkü insanlara sadece 'Yuh olsun size!' diyesi geliyor insanın. Her gün Allah'ın huzuruna beş kere gidip de bu müşrikler kadar olamayanlar belki de 'yuh' kelimesini bile hak etmiyor.

Hırsızların, zalimlerin suçlarına ortak olmayıp, itiraz ettiği için 4 yıldır devlet eliyle 'Hizmet'e zulmediliyor. Hele tiyatro bir darbeyi bahane ederek son bir yıldır yapılan zulümleri yazacak mürekkep kalmadı. On binlerce kadın, yaşlı ve çocuğa, 'kendi çocukları daha iyi çalabilsin' diye zulmedenlere, itiraz eden olmuyor. Bugün kendine Müslüman diyenler, Mekke müşriklerin, zulmün elebaşı Ebu Cehil'e ve Dar'un Nedve üyelerine yaptığı itiraz gibi bir itirazı yapabilme vicdanına sahip değiller.

Yüzlerce bebek, onlarca yeni doğum yapmış kadın, yürümekten bile aciz yaşlılar, daha hayatının baharında gencecik kızlar, elleri kelepçelenerek tutuklanıyor da her gün gazete köşelerini işgal eden, zulüm gören dünya Müslümanları için ağız dolusu laflar eden kadınlar tek kelime itirazda bulunmuyor.

Cezaevinde hastalıktan onca ölenin acısını tek satırla paylaşmıyorlar. Bu nasıl bir ruh kurumuşluğu bu nasıl bir vicdan bitmesidir.

Allah'tan değil Reis'ten korkan, Allah'a değil Reis'e vereceği hesabı düşünen mıymıntı ruhlar biliniz ki Mekke'nin müşrikleri kadar bile değilsiniz.

VEYSEL AYHAN

VeyselAyhan@Tr724.com

@veyhann

SONUÇ

Mafya diktatörlüğü

CUMHURBAŞKANI 15 Temmuz'dan yaklaşık 1 yıl önce 14 Ağustos 2015 Rize'de şu sözleri söylemişti: "Türkiye'nin yönetim sistemi değişmiştir. Şimdi yapılması gereken, bu fiili durumun Anayasal olarak kesinleştirilmesidir"

Bu, tartışmasız fiili bir darbe idi. "Ben Türkiye'nin yönetim sistemini değiştirdim. Şimdi bunu anayasaya koymak lazım" diyordu. Tüm kurumları kontrol altına almıştı. Meclis bitmişti. Bakanlar, başbakanın değil Saray'ın emrindeydi. Erdoğan ne derse o oluyordu. Diktatörlük, fiili olarak vardı. Sadece anayasada yazmıyordu.

MEDYAYA ÇÖKMEK, SİYASETİ TIKAMAK...

Erdoğan; muhalefet ve medyaya darbe yaparak bunu sağlamıştı. Medyayı havuzlaştırarak kontrolüne almıştı. Saray'ın sesi Cem Küçük rahatça

şu sözleri edebiliyor: "Hadi hükümet aleyhine bir yazı yazın, Aydın Doğan'a talimat veririm gereğini yaparım. Eskisi gibi çıkın hükümeti aleyhine bir tek yazı yazın. Eskiden eleştiriyordunuz. Bir tane eleştirel yazı yazamıyorlar..." Ve yandaşlara akıl veriyor: "Sen iktidarsın, senin liderin iktidar, ez geç adamı!" Medya artık bu.

Siyasete gelince... MHP'li delege, Erdoğan'ın emrine girmiş Devlet Bahçeli'den kurtulmak istiyordu ama yargı bir türlü izin vermedi. Delegelerin büyük çoğunluğu kongre yapmak istiyordu ama Gemerek ve Tosya mahkemeleri gibi komikliklerle kongre yaptırmadı. Kongrelerin yapılacağı oteller tehdit edildi... Diğer muhalefet partisi HDP'nin elini kolu yine yargı ile bağlamış, iki eşbaşkan hapse atılmıştı. CHP'ye dokunmasına gerek yoktu. Onlar Saray'ın tam istediği gibi mu-

halefet yapıyordu. Ara sıra gürlüyor. Ama yağış görülmüyordu. Saman alevi gibi bazen parlıyor, “kabul edilemez, izin vermeyiz” tepkileriyle sö-nüyordu. Muhalefet ediyordu ama AKP’ile aynı sakızı çiğniyordu.

Tüm bunlar bir diktatörlük için tamamı ama uykularını kaçırıp bir kurum kalmıştı: TSK Yap-ması gereken son bir iş kalmıştı: SADAT’tan paralel bir ordu kurmuştu. 150 bin kişilik silahlı özel güvenlik ordusu büyük ölçüde AKP’li şir-ketlere bağlıydı. Ama kendini hala güvende hissetmiyordu.

Askerlerin rahatsızlıklarını iletmediği 27 Nisan 2007 e-muhtırasında gerekçeleri hatırlayacak olursak:

■ **“(1) ... Şanlıurfa’da çağ dışı kıyafetler giydi-rilmiş küçük kız çocuklarından oluşan bir koro-ya ilahiler okutulmuş,**

■ **(2) ... Ankara’nın Altındağ ilçesinde “Kut-lu Doğum Şöleni” için ilçede bulunan tüm okul müdürlerine katılım emri verildiği,**

■ **(3) ... Denizli’de İl Müftülüğü ile bir siyasi partinin ortaklaşa düzenlediği etkinlikte ilköğ-retim okulu öğrencilerinin başları kapalı olarak ilahiler söylediği...”**

Erdoğan’ın 2007’den sonra yaptıklarının yanında bunlar devede kulak bile değildi. Ma-sum ilahilere bile tepki gös-teren TSK devlet düzeninin değiştirilmesine sessiz kal-mazdı! Silahlı kuvvetlerde huzursuzluk olduğunun far-kindaydı. Korkusu buydu.

KABUSTAN KURTARACAK TEK ŞEY

Erdoğan’ı kabuslarından kur-taracak tek şey ordudaki mu-haliflerini temizlemektir. Ken-disine muhalif olan tüm subay ve generalleri tespit ettirip ‘cemaat’ yaftasıyla tasfiye et-tirmek tek çareydi. Fakat fişle-melere dayanarak on binlerce askeri ordudan atamazdı. Kendisine olağanüstü gerekçeler gerekiyordu. Yani OHAL gerekiyordu.

İşte 15 Haziran bunun içindi. Kurguya göre laikli-ğin ve Atatürkçülüğün aşındırılmasından rahat-

sız olan askerlere, cemaate yakın duran subayla-ra ‘yeşil’ ışık yakılacak ve ‘şahin’ler emir komuta dahilinde olduğunu zannettikleri bir darbe için ‘boş havuza’ atlayacaklardı. Ama tüm bunların kontrolden çıkmaması için proje küçük ölçek-li bir girişim olarak organize edilecekti. Nitekim öyle oldu.

Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanları 15 Temmuz akşamı sessizce bekleyip tuzağın ça-lışmasını temin ettiler. Tuzak çalıştı. Ve böylece Erdoğan “normal zamanlarda yapamayacağı şeyleri yapabilme imkân ve gücüne sahip oldu”.

SİLAHLI KUVVETLER BİTTİ

Genelkurmay başkanı Akar’ın baygın bakışla-rı altında 140 general en ağır işkencelere maruz kaldı ve ikişer üçer müebbetlerle hapiste. Kur-may subayların yüzde 60’ı ihraç edildi.

16 bin harbiyeli öğrenci sokağa atıldı, bir kısmı hala hapiste.

Askeri okullar kapatıldı, yönetim yandaş bir ta-rihçiye emanet edildi.

AKP teşkilatlarınca referanslı troller ‘Silahlı İmam Hatip’e çevrilen Milli Savunma mektebini bitirip yakında teğmen olarak kıtaya çıkacak.

**VE ERDOĞAN GEÇEN HAFTA
TÜRKİYE CUMHURİYETİ
İBARESİNDEKİ
“CUMHURİYET” KELİMESİNİ
ÇIKARTTI VE İLAN ETTİ:
“ARTIK PARLAMENTER
DEMOKRASİ YOK.” PEKİ NE
VAR? TÜM ‘RAÇON’LARI
ERDOĞAN’IN KESTİĞİ BİR
‘MAFYA DİKTATÖRLÜĞÜ’
VAR. ERDOĞAN’IN TÜM
BUNLARI NASIL BAŞARDI?
DÖRT HARFLİ BASİT BİR
SÖZCÜKLE: “FETÖ”.**

DİKTATÖRLÜK TABUTUNUN SON ÇİVİSİ

Ve Erdoğan geçen hafta Tür-kiye Cumhuriyeti ibaresin-deki “cumhuriyet” kelimesini çıkarttı ve ilan etti: “Artık par-lamente demokrasi yok.”

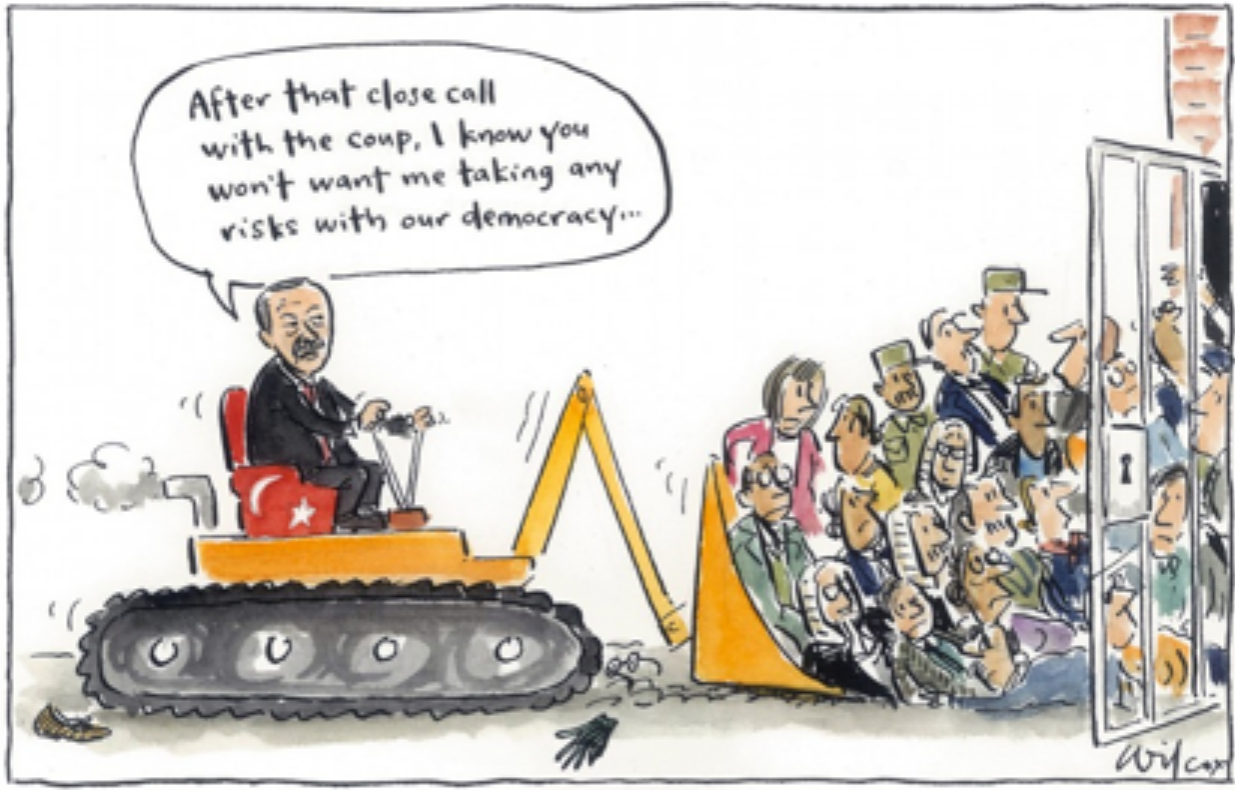
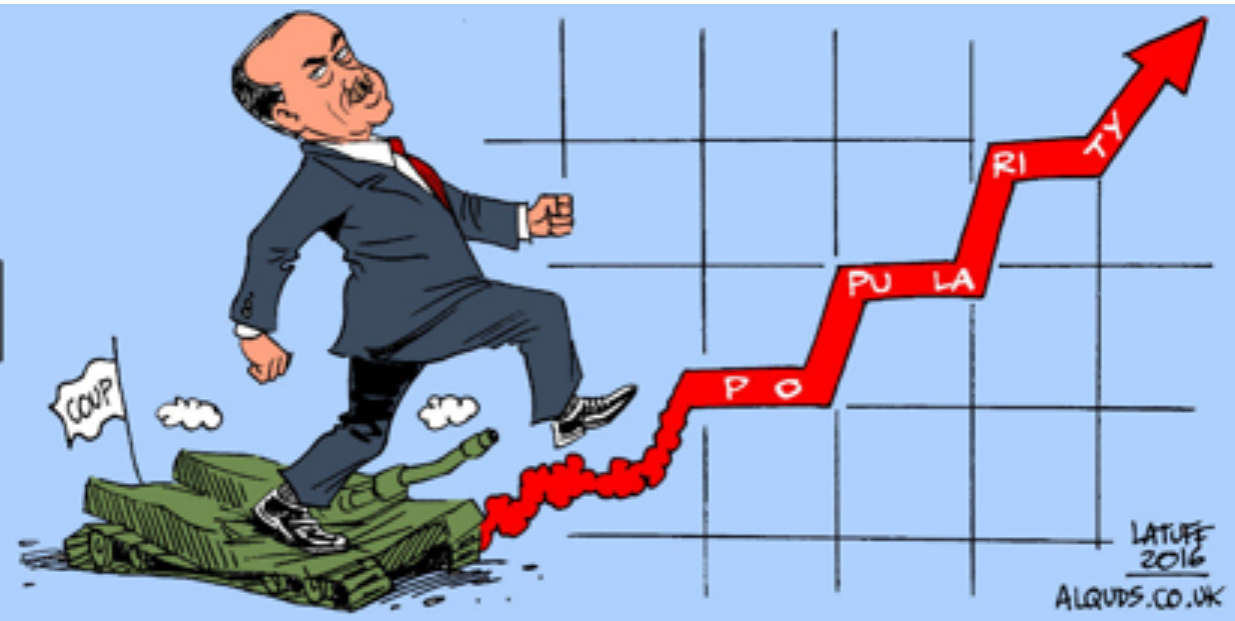
Peki ne var? Tüm ‘raçon’ları Erdoğan’ın kestirdiği bir ‘Mafya Diktatörlüğü’ var.

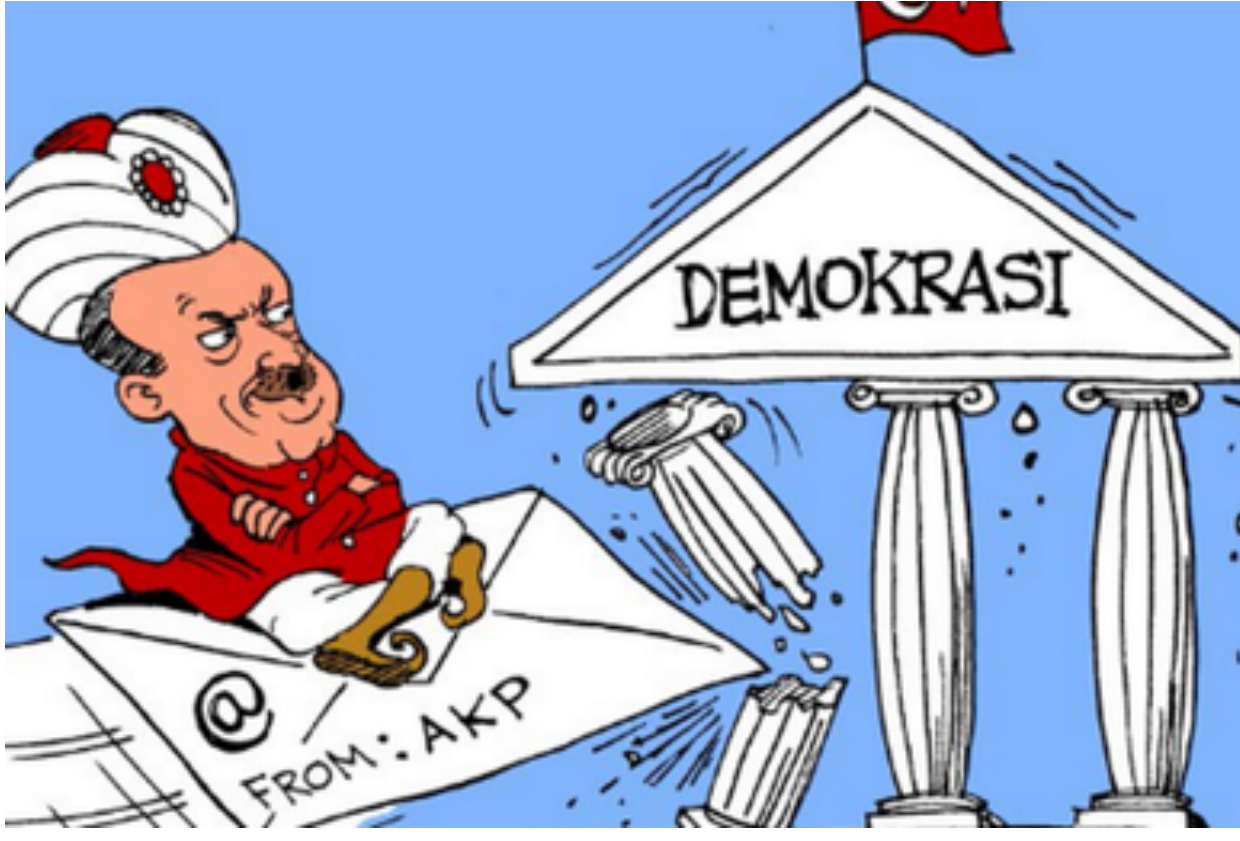
Erdoğan’ın tüm bunları nasıl başardı?

Dört harfli basit bir sözcükle: “Fetö”.

Bu sözcüğü hem kendi çiğ-nedi hem de gönüllü olarak muhalefete çiğnetti. Tarihçiler bir gün 80 milyon halk nasıl uyutuldu da Türkiye Cumhuriyeti, bir mafya diktatörlüğü enkazına döndü diye araştırdıklarında kazıda bulacakları bulacakları tek ‘ka-lıntı’ bu sözcük olacak!

EK:

DÜNYA KARİKATÜRİSTLERİNİN GÖZÜYLE
15 TEMMUZ VE ERDOĞAN

AHMET DÖNMEZ
AhmetDonmez@Tr724.com
@AhmetDonmez

AKP BABASI

“Saray’ımızın mafyası” Sedat Peker de görülen lüzum üzerine bizzat meydanlara inip silahlarla ‘Evet’ kampanyası yapmıştı. Bugüne kadar kendisine en ufak bir müdahale gelmediği gibi şimdi de “Reis’i” adına, “Siz ona dua edin. Eceliyle bile ölse sizleri ağaçlara, bayrak direklerine asacağız” diye racon kesiyor.

“Mafya babası” artık demode oldu...

Eskiden mafya suç işler, devlet peşine düşerdi. En azından ‘düşmüş gibi’ yapardı.

“AKP babası” demek daha güncel, daha kapsayıcı ve daha gerçekçi olacaktır.

Bizatihi iktidarın kendisi mafya kesilmişken, o iktidar, devleti dönüştürmüş ve parti devleti haline getirmişken, o partinin lideri aynı zamanda Cumhurbaşkanlığı koltuğunu işgal ediyorken, bütün erkekler Beyefendi’nin keyfine terk edilmişken, binlerce yılın devlet teamülleri, yerini kabadayı raconuna bırakmışken artık ‘mafya’ sadece Karagümrük’e, Kasımpaşa’ya, hatta Karadeniz’e, Doğu’ya sıkıştırılmak biraz antika, biraz külüstür kaçacaktır.

Haliyle artık hepsini kapsayan, mündemiç, tek başına bütün bu yeni durumu izah etmeye yeten tek bir kelime var artık: AKP!

Aslında o kelime “Erdoğan”. Ama haddizatında o her şeyde içkin olduğundan, onun bir kurumda tecessüm etmiş hali olarak AKP diyoruz. Bunu da böyle bileceğiz!

Yeni Türkiye’nin yeni kavramlara ihtiyacı var ve hamdolsun her türlü ihtiyacımızı bizzat kendisi düşünüp kendisi karşılayan Reis’imiz, bu noktada da davranışları ve gūnaşırı açıklamalarıyla boşluğu fazlasıyla dolduruyor zaten.

Tetikçileri tarafından her gün önünde diz çökmeye, elini öpmeye, biat etmeye, itaat edip kurtulmaya zorlanıyoruz.

‘MUHALEFETE KÖPÜKLERİ İTİNAYLA YALATILIR’

AKP sadece bir siyasi parti olmadığı için Erdoğan’a karşı aday olmak, seçime girmek, onu yenmeye çalışmak da bu alemde cezasız kalmayacak cüretlerdendir. Kesin olarak üst aklın taşeronu bir hainsinizdir. Eğer şanslı iseniz kendinizi ya hapiste

bulursunuz ya da ‘medeni bir ölü’... Aydın Ünal’ın Devlet Bahçeli’ye dediği gibi, “eğer ağızdan köpükler saçarak konuşan siyasetin zavallısı” iseniz; “bütün o köpükler size itinayla yalatalacaktır”... Siz de AKP’nin ‘arka Bahçeli’si haline getirileceksinizdir. Çünkü Baba size ‘reddedemeyeceğiniz bir teklif yapmıştır’ ve rakibinizi bizzat majestelerinin yargısı eliyle bertaraf etmiştir.

Mesela “baba” referanduma gider. Hem anayasa değişikliği teklifini kendisi halkoyuna sunar hem de ‘hayır’ diyecekleri, “İşte bakın, şer cephesi, üst aklın maşaları bir araya geldi, terörist darbeciler” der.

“Hayır” diyeceklerden araba lastikleri kesilenler yine talihtir. Şubat ayı başında, hatırlayın, Düzce’de S.A. adlı bir genç, bir arkadaşıyla tabancalı fotoğrafını, “Başkanlık sistemine ‘Hayır’ diyenleri tıpkı 15 Temmuz gibi sokaklarda bekliyor olacağız” notuyla Facebook hesabında paylaşmıştı.

‘MUSA ABİ ‘HAYIR’ DİYENLERİ NE YAPACAĞIZ?’

Bu mafya özentisi çömezi de bir kenara koyalım. Bunun bir üst modeli, AKP Sinop İl Yönetim Kurulu üyesi Musa Yıldırım’ı hatırlayın. Referandum sürecinde sosyal medyadan paylaştığı bir videoda, kendisine “Musa abi ‘Hayır’ diyenlere ne yapacağız?” diye soruluyor, o da cevap olarak tabancasıyla birkaç el ateş ediyordu.

Yine AKP Küçükçekmece İlçe Başkanı Mustafa Korkut’un makamında Belediye Başkanı Temel Karadeniz’le birlikte çektiikleri fotoğrafta da masanın hemen kenarında uzun namlulu bir silah kendini belli ediyordu. ‘Çehov Kuralı’na göre, o silah filmin sonraki sahnelerinde mutlaka patlayacaktır.

Nasıl mı? Onu da Baba’nın dünürü Orhan Uzuner’den dinleyelim. O da referanduma giderken yaptığı bir konuşmada nasıl silahlandıkla-

rını anlatırken, “Gayemiz bir tehlike anında halkı uyandırma ve haber verme niteliğinde. En küçük cihazımız düdüğü. Arabamda megafon var. Gerekliği zaman kullanacağımız silah var. Böyle hazırlıkları yapmamız lazım” diyordu.

“Saray’ımızın mafyası” Sedat Peker de görülen lüzum üzerine bizzat meydanlara inip silahlarla ‘Evet’ kampanyası yapmıştı. Akademisyenlerin kanlarında duş alma hobisi ile tanınan bu eski-moda mafya, caddelerde oluk oluk kan akıtma tehditleri ile Baba’nın takdirine mazhar olmuş bir ‘hayırsever iş adamı’. Bugüne kadar kendisine en ufak bir müdahale gelmediği gibi şimdi de “Reis’i” adına, “Siz ona dua edin. Eceliyle bile ölse sizleri ağaçlara, bayrak direklerine asacağız” diye racon kesiyor.

DIŞ POLİTİKADA ‘ŞANTAJ’ DİPLOMASİSİ

Caddelerde Halk Özel Harekât (HÖH) yazılı araçlar dolaşüyor. Siyah transporterlar başkentin göbeğinden güpegündüz insan kaçırıyor. Bir daha da kendisinden haber alınamıyor. Ne polis ne de savcılar, kaçırılan insanlar için kılını kıpırdatamıyor.

Mafya düzenine teslim olmayıp yurtdışına çıkan insanlara karşılık eşleri, anne babaları, kardeşleri rehin olarak tutuklanıyor. Yeni doğum yapmış anneler hapse atılırken, “Eşin gelsin, seni bırakalım” deniyor.

Bu iş öyle bir hal aldı ki ABD’den, Avrupa’dan gazeteciler, insan hakları aktivistleri bile ‘şantaj’ için içeri tıklıyor. Bunu bizzat bu ülkelerin resmi ağızları söyleyip Türkiye’ye ‘siyasi rehine’ tepkisi gösteriyor.

Dış politikada zaten geleneksel Hariciye nezaketi yerini tamamen kahvehane ağzına bırakmış durumda. ‘AKP babası’nın diplomasi dili “Senin yaşın kaç?” seviyesinde olunca ülkenin Dışişleri Bakanı’ndan da, “Sen ne lalesisin?”, “Bert dedim, saçmalama, sana insan gibi söylüyorum ya” gibi laflardan öte bir şey sadır olmuyor.

O yüzden de içeriği varın siz hesap edin... Bir şehidin oğlu, cenazede Erdoğan’a ters baktı diye sosyal medyada linç edilebiliyor sözgelimi.

‘VUR DE VURALIM REİS!’

Mafyanın panzehiri hukuktur malum. Anamuhalefet lideri ‘Adalet Yürüyüşü’ yaptığında aldığı cevap, mafyanın zaferi niteliğinde idi. Kılıçdaroğlu içerideki rehineleri kurtaramadığı gibi, Baba kendisine “Sana lütfettik yürüdün, daha ne istiyorsun” diye ‘ayar’ verdi. Küçük tetikçileri ise sosyal medyadan Kılıçdaroğlu’nu tehdit edip durdu.

CHP Genel Başkanı Ankara’dan İstanbul’a doğru yola çıktığında AKP Düzce Gençlik Kolları yöneticisi Mehmet Aybek, MP5 makineli tabanca ile çek-

tirdiği fotoğrafı, altına, “Vur de vuralım, öl de ölüm Reis. Meydanlar boş değil, emrin yeter” yazarak paylaştı. Aybek gözaltına alındıysa da yeni mafya düzeninin savcılarını tarafından anında serbest bırakıldı.

İzmir Karabağlar Belediyesi AKP’li meclis üyesi Emrullah Kavuz, Kılıçdaroğlu’na videolu ölüm tehdidi gönderdi. Kavuz, arkasına topladığı bir grup AKP’li ile “Reisin ağzından çıkacak tek bir kelimeye bakıyoruz. Tek bir kelimesiyle ölürüz, şahadet için koşar öldürürüz. Gereken her şeyi yaparız.” diyordu.

Gerekeni yapanlardan biri de gazeteci Can Dünder’a Adliye Sarayı önünde ateş eden Murat Şahin’di. Erdoğan’ın Dünder için “hain” demesinden etkilenerek bu saldırıyı gerçekleştirdiğini söylemişti. Fakat o saldırgan da çok geçmeden tahliye edildi.

THE GODFATHER DA BİR ‘AİLE’ İŞİYDİ

Ne de olsa gazeteler ve gazeteciler bu ‘dilden anlıyordu’. O yüzden de dönemin AKP Gençlik Kolları Başkanı Abdurrahim Boynukalın, Ahmet Hakan için, “Bizim hatamız bunlara zamanında dayak atmamak olmuş” diyordu. Nitekim Hakan bir süre sonra bir grup AKP’li tarafından evinin önünde dövülmüş, burnu kırılmıştı. Gazetesi Hürriyet de aynı Abdurrahim Boynukalın ve çetesi tarafından bir gece ansızın basılmış, camları indirilmişti. Bugün Cem Küçük boşuna gazete için “Kedinin fareyle oynadığı gibi oynuyorum”; Hakan için de “Kıvama geldi. ‘Taksim’e çık anır’ desem, anırır” demiyor.

Baba’nın ağlattığı Demirören de o kıvama çoktan getirilmiş medya patronlarından. Şimdi artık Sedat Peker’e “Hayırsever İşadamı” ödülleri vermekle meşgul.

Star, Akşam, Güneş gibi bir takım kalitesiz ürünleri barındıran öteki yandaş medya grubu ise doğrudan Baba’nın fedaisi Hasan Yeşildağ’a teslim edildi. 1980 model mafya Yeşildağ, M. Ali Ağca’ların arkadaşı. Aynı zamanda Baba’nın eski kasalarından bir tanesi.

Kısacası mafya olmuş AKP. AKP olmuş devlet. Her ikisinin başında da aynı zat oturuyor. Ona da ‘AKP babası’ demek münasip düşer.

Hal böyle iken Baba’nın “Racon kesilecekse onu da ben keserim” demesi, tam dropu dropuna üstümüze oturmuş bir elbisedir. “Allah’tan ki Polat Alemdar gibi ‘Ben racon kesmem, kafa keserim’ demiyor” diyeceğimiz bir hal de kalmamıştır. Bakan olarak çıktığı kürsüde, “Gördüğüm yerde boğazlarım” diye konuşan bir damadı var.

‘The Godfather’ da bir aile işiydi neticede...

 BÜLENT KENEŞ
 BulentKenes@Tr724.com
 [@bkenes](https://www.facebook.com/bkenes)

TTMS 101: Yumurtadan Omerta'ya mafya'ya giriş dersi

ARTIK ŞARTLAR iyice olgunlaşmış, zamanı gelmişti... Demesi iyi oldu... Gerçi benzer şeyleri daha önce de söylemişti ama hep anlamazdan gelmiştik. Yani adam üstüne basa basa bir daha söylemekte haklı. Baktı ki hep anlamazdan geliyoruz, eee o da ne yapsın, açık ve yalın bir şekilde *“Yahu anlayın artık, burası bir hukuk devleti değil. Bir mafya rejimi ve bütün her şey de ona göre olacak”* demek zorunda kaldı. Haksız mı? Haklı...

Evet, doğru anladınız. *“Alem buysa kral benim”* modundaki AKP Genel Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'ın *“Eğer racon kesilecekse bu raconu biz-zat kendim keserim, bu da böyle biline!..”* şeklindeki son derece haklı, zamanlı ve yerinde çıkışından bahsediyorum. Haklı, çünkü hukuksuz, kuralsız bu mafya düzeninin kurucu babası kendisi. Hakikaten de böyle bir düzende racon kesilecekse bu Erdoğan'dan başkasına yakışmaz. Zamanlı, çünkü kurduğu mafya düzeni olgunlaşmış ve dünya aleme resmen duyurulmasının zamanı gelmişti. Yerinde, çünkü Cem Küçük gibi şirret tetikçilerinin kendi gölgesine sığınarak sağa sola ayar çekmesi, racon kesip kelle istemesi kendine göre bir “ahlakı” (sakın gülmeyin) olan mafya ahlakına uymuyordu.

ERDOĞAN HEPİMİZE KAPAK YAPTI!

Aslında iyi-kötü tanımlanmış bir kurallar rejimi olan demokrasinin öldüğünü, hukuk sistemi ile birlikte hak ve hukukun da yerlerinde yeller estiğini çoktan biliyorduk. Ama, yeni rejimin adını bir türlü koyamı-

yorduk. Sağ olsun Erdoğan, mafya babasına yakışır bir babacanlıkla(!) bu müşkülümüzü de şıpın işi hal-lediverdi. Kendisine ne kadar teşekkür etsek azdır. Onca hukuksuz, gaddarca, zalimane ve alçakça eylemlerine rağmen kurduğu düzenin adına “mafya” diyemeyenlere resmen kapak yaptı. Bu çıplak gerçeğin ismini koymakta bile aciz kalan Türk entelijansiyası ise bu aciziyeti ve ayıbyıla tarihe geçti.

Tabii ki, bu konuda kabahat Erdoğan'da değil. Daha ne yapsın adam! Nasıl bir düzeni hayal ediyorsa, ne yapmak istiyorsa hepsinin işaretlerini çok çok önceden ve apaçık vermedi mi? Ama, bu samimi gayretleri bir türlü anlaşılamadı. Ya da hep anlamaz-

Daha ne yapsın adam! Nasıl bir düzeni hayal ediyorsa, ne yapmak istiyorsa hepsinin işaretlerini çok çok önceden ve apaçık vermedi mi?

dan gelindi. Mesela, “Ananı da al da git!” dediğinde, bu sözün kurmak istediği düzenin eşsiz ahlakî temellerine işaret ettiği görülmek istenmedi. Hafife alındı ve sadece “Yeni Türkiye”nin edebi kültürüne Kasımpaşa'nın engin kültürü kaynaklı güzel bir katkı(!) olarak değerlendirildi.

Ama Erdoğan bu, yılar mı hiç! Bugün elebaşılığını yaparak racon kestiği düzenin nasıl bir şey olacağına dair işaretleri ısrarla, inatla vermeye devam etti. Mesela, 2010 yılı 23 Nisan'ında koltuğuna oturduğu ilkokul 4. sınıf öğrencisi Elgin Koçubaba'ya “Artık yetki sende. İster asar, ister kesersin,” dediğinde, “şakadır şaka” deyip çoğumuz işi zevzekliğe vurdu. Hukuk devletin başına çuval geçirme azminin işareti olan bu çarpıcı sözleri çok azımız Erdoğan'ın sorunlu bilinçaltının dışı vurumu olarak görmeyi tercih etti. Eğri oturup doğru konuşalım, kabahat Erdoğan'da mı?

ASLINDA ERDOĞAN HAYALLERİ KONUSUNDA HEP DÜRÜST DAVRANDI

Ülke babasının malıymış gibi “Ben bu ülkenin anonim şirket gibi yönetilmesini istiyorum,” dediğinde de çoğumuz ya “Vay be, TC A.Ş. nihayet hayallerimizdeki aile şirketine dönüşüyor ve layık olduğu CEO’ya kavuşuyor galiba” deyip sevindirik olduk ya da yine anlamaza vurduk. Oysa Erdoğan, bugün gerçeğe dönüşen hayallerinin peşinde hiçbir engel tanımadığını bulduğu her fırsatta dile getirerek oldukça dürüst(!) davranmıştı. Yani “racon kesme” aşamasına birdenbire gelmedi, bu noktaya geleceğinin sinyallerini yıllarca öncesinden defalarca verdi.

Bütün yerleşik kuralları, ahlaki ilkeleri ve o dönemde henüz can çekişmekte olan yargının arkasında adam gibi duramadığı kararlarını hiçe sayarak inşa ettiği bin yüz küsur odalı Kaçak Sarayı’nda yaptığı bir toplantıda, muhtarlara yaptığı gibi karşısına aldığı kaymakamlara da raconu kesmiş dürüstçe söyle demişti: “Bazı muhtarlar kaymakamları şikâyet ediyor, takip ediliyorsunuz ona göre... Mevzuat şöyledir, böyledir. Mevzuatı koyun şöyle bir tarafa yeri geldiğinde, ben bunu bu şekilde yaparım deyin ve yapın. İşte bu iradeyi kullanmaktır.”

Neyse, Türkiye’deki mevcut rejimin hukuksuz, kuralsız, ahlaksız bir mafya düzeni olduğundan, bu mafyanın elebaşının ise doğrudan kendi ifadesiyle Erdoğan olduğundan sanırım artık hiç kimsenin şüphesi kalmamıştır. Eee hala şüphesi olan kalmıyorsa kusura bakmayın ama buna Erdoğan ne yapsın! Adam illa gidip bu yalın gerçeği anlamayanların ya da anlamazdan gelenlerin tek tek ayağına mı sıksın! Yahu insaf edin. Her şeyi de Erdoğan’dan beklemeyin.

ERDOĞAN, BU KADAR ANLAYIŞSIZLIĞINIZI HAK EDECEK SİZE NE YAPTI?

Hakikaten artık biraz anlayış gösterin... ‘Havuz’ adıyla foseptik gibi kesif kokular saçan devasa bir suç şebekesi kurdu, anlamadınız. Reza’ların önüne yatıp İran’dan Singapur’a, Libya’dan Malezya’ya, Malta’dan Katar’a uzanan bir uluslararası kara para trafiğinin odağına oturdu, anlamadınız. Komisyon, humus adı altında uçan kuştan haraç topladı, anlamadığınız. Cadde ortalarında adam kaldırdı, anlamadınız. Muhsin Başkan örneğinde olduğu gibi rakip gördüklerini ortadan kaldırdı, anlamadınız. Soylyu, Kurtulmuş örneğinde olduğu gibi menfaat

üleştirerek düzenine en ufak cızırtı çıkarabilecekleri üç beş kemikle devşirip her durumda kullanışlı adamlarının en hırlısı haline getirdi, anlamadınız. Kestiği raconu boyun eğmeyenleri ise ibret-i alem için beşikteki bebeklerine kadar meydan dayağından geçirdi, yine anlamadınız. Hamile kadınlardan ninelere kadar on binlerce masumu işkenceden geçirdi, hala anlamadınız...

Eee daha ne yapsın? Adam baktı ki ne yaparsa yaparsın dişiyle tırnağıyla, haracı, rüşveti, aldığı kelleleriyle geldiği konumun ne olduğunu bir türlü anlamıyorsunuz, çıkıp “alem buysa kral benim” diyerek kurduğu mafya düzenini ve bu düzenin elebaşının kendisi olduğunu açıktan deklare etmek zorunda kaldı. Yazık valla! Erdoğan bu kadar anlayışsızlığınızı hak edecek size ne yaptı?

HUKUK, YARGI, TEMYİZ GİBİ BOŞ İŞLERLE UĞRAŞMAYI BIRAKALIM

Her neyse geç olsun, güç olmasın! Madem ki, Türkiye’deki düzenin bir mafya düzeni olduğunu artık hepimiz biliyoruz, o zaman hukuk, yargı, mahkeme, temyiz gibi boş işlerle uğraşmayı bırakıp tez elden bu düzenin ne menem bir şey olduğunu anlamamız menfaatimiz icabıdır. Bu konuda derhal bir eğitim seferberliği başlatılmalı. Mesela, halk eğitim merkezleri kurslar açmalı. Tıpkı cihat, terör, bombalama, kafa kesmeyi içeren radikalleştirme konusunda olduğu gibi mafyacılık da milli eğitim müfredatına zinhar alınmalı. Cillop gibi düzenin maşasına dönüştürülen üniversitelerimizde “mukayeseli mafya düzenleri” konulu dersler açılmalı. Enstitüler kurulup yüksek lisans, doktora programları başlatılmalı.

Hatta, başkalarına talk vermekle kalmayıp derhal işe koyulmalı. İşin ehemmiyetine binaen, sırf küçük bir örneklik teşkil etsin diye, mafya düzeni konusundaki eğitime bu yazıyla başlamalı. Başlayalım öyleyse. Hadi, vira bismillah!...

Her ne kadar Türk Dil Kurumu mafyayı “yasa dışı işlerle uğraşan, zor kullanarak birtakım gizli çıkarlar sağlayan örgüt” diye tanımlıyor olsa da, maalesef bu kifayetsiz açıklama mafyanın sadece evrensel tanımına karşılık geliyor. Oysa bir mafya var, bir de Erdoğan’ın mimarisini üstlendiği, el emeği göz nuru ilmek ilmek işlediği “Türk Tipi Mafya Sistemi” (yazı boyunca TTMS şeklinde zikredilecektir) var. Aman ha, aradaki bu büyük farkı çok iyi anlayın. Bu farkı

**Hamile
kadınlardan
ninelere kadar on
binlerce masumu
işkenceden
geçirdi, hala
anlamadınız...
Yazık valla!
Erdoğan bu kadar
anlayışsızlığınızı
hak edecek size
ne yaptı?**

anlayamazsak yine çok büyük bir hata ederiz.

DEĞİL OMERTA, TAZE YUMURTADAKİ OMURGA KADAR BİLE KURAL YOK

Her şeyden önce şunu bilmeliyiz ki, her mafya ve hatta her çete bir “sistem” değildir. Erdoğan’ın racon kesme konumunda olduğu TTMS ise, adı üzerinde, sistemleşmeyi dört başı mamur şekilde başarmış nadir örneklerden biridir. Sistem dediyseniz yanlış anlaşılma olmasın. Tamamen sui generis. Yani nev-i şahsına münhasır bir mafya sistemi bu!.. Neticede, ister beğenin ister beğenmeyin, evrensel anlamdaki mafyanın adına “Omerta” dedikleri bir ahlakı, çok keskin kuralları ve kaideleri var. Erdoğan’ın icat ettiği TTMS’de ise, değil Omerta, taze yumurtlanmış yumurtadaki omurga kadar bile bir ahlak, kural ve kaide hak getire. Anlayışı en kıt, en cahil insanların bile kolayca anlayabilmesi gibi halis bir niyetle olsa gerek, Erdoğan TTMS’yi sadece tek bir kurala dayandırmış. O kural da hakikaten basit: Dün, hatta demin ne dediğinden bağımsız olarak, bugün ya da şu an Erdoğan ne diyorsa o. O kadarr!.

Cehaleti kutsayıp, taraftarlarını çoğunlukla fanatik omurgasızlardan devşiren TTMS’nin Omerta gibi keskin kurallara sadakat göstermesi de zaten beklenemez. Mesela, kendi çocukları dahil masum insanları ihbarla övünen insanlık artığı TTMS’nin makbul tebası Omerta’nın ilk kuralı olan “kaçmakta olan namuslu bir adamı evinde saklamayı” becerebilir mi hiç? Cıkkk... Beceremez! Ya da kendilerine emanet edilmiş çocuklara bile tecavüz eden, muhaliflerinin ırzını ise ganimet bilen bir sapkınlar güruhu “kendi kızına veya şerefli bir adamın kızına yaklaşanı öldürmek” gibi bir kurala uyabilir mi? Cıkkk... Uyamaz! Hele hele “hırsızlık yapmamak” gibi bir kuralın hırsızların şahının inşa ettiği bir TTMS’de hayat bulması mümkün mü? Cıkkk... Mümkün değil! Peki ya “bir para başkasına ya da başka bir aileye aitse almamak,” kuralının Erdoğan’ın racon kestiği bir TTMS’de geçerliliği olabilir mi? İıı ı... Olamaz! Ya da “bir şey sorulduğunda doğru cevap vermek,” gece-gündüz hayasızca söyledikleri yalan ve iftiralar üzerine kurulu TTMS’ye uyar mı? Yok... Uymaz!

MEVZU TTMS OLDUĞUNDAN TÜM MAFYA TANIMLARI KİFAYETSİZ KALİYOR

Öyleyse, TTMS’nin diğer mafya düzenlerinden çok farklı bir mafya sistemi olduğunda hemfikir olabilir, sonra da kendisinden astığı astık, kestiği kestik

bir ferman düzeni beklenirken nihai tercihini racon kesmeye dayalı TTMS’den yana kullanan Erdoğan’ın kurduğu sisteme dair akademik dersimize devam edebiliriz. “Mukayeseli Mafya Düzenleri” (Google’da aradım böyle bir çalışma çıkmadı, ama olsun idare edin) isimli akademik çalışmada, mafya, “yasadışı işlerle uğraşan, zor kullanarak birtakım gizli çıkarlar sağlayan, çoğunlukla gizli ve hiyerarşik bir teşkilatlanmaya dayalı örgüt ya da bu örgütün mensubu kişiler anlamına gelir,” dense de bu tanım da tıpkı TDK tanımı gibi TTMS’yi açıklamakta kifayetsiz kalıyor.

Sistem dediyseniz yanlış anlaşılma olmasın. Tamamen sui generis. Yani nev-i şahsına münhasır bir mafya sistemi bu!..

Bu tanım hakikaten eksik. Yahu “yasadışı işler” ne demek? TTMS’de istediğinde asan, istediğinde kelle ya da racon kesen Erdoğan ne diyorsa yasa o değil mi? Dolayısıyla Erdoğan’ın kestiği racon kapsamında olduğu müddetçe TTMS’de “yasadışı” ve hatta “ahlak dışı” diye bir şey olamaz. Erdoğan’ın kestiği racon kapsamında olduktan sonra (en isabet-

li örnekleri temsile önem veren her liderde olduğu gibi, bizzat Erdoğan ve yakın çevresinin eylemleriyle gösterilen) kumar, ticaret, uyuşturucu, finans, inşaat, kadın ticareti, fuhuş, taciz, tecavüz, kaçakçılık, komisyon, peşkeş çekme, bakanların mangırlı menfaat karşılığı kendi rızalarıyla Reza’ların önüne yatması, mala çökme, gasp, yağma, hırsızlık, rüşvet alma, zimmete geçirme, adam kaçırma, adam öldürme, on binlerce insanın özgürlüklerini tahdit etme, rehin alma, tehdit, şantaj, topyekûn şehirlere yönelik kundaklama, yakma, yıkma, fidyecilik gibi yüzlerce eylem tamamen meşruluk ve yasallık sınırlarına dahildir.

NE RACONU YAHU!

ADAM BOL FALSO, FUL KUSUR

Aslına bakarsanız TTMS özelinde “racon” tabirinin de yeniden tanımlanmasına ihtiyaç bulunuyor. “Keyfiliği, kural dışılığı kurallı bir şekilde uygulama kuralı” olarak da tanımlanabilecek “racon”, Refi Cevat Ulunay’ın “Eski İstanbul Kabadayıları” isimli kitabında “Aslı İtalyanca olan racon, İstanbul çapkınları ve kabadayılarının eskilerde aralarında halledemedikleri meseleleri bir hakem vasıtasıyla karara bağlamaları olayıdır,” şeklinde tanımlanıyor. Ama bu tanımın TTMS’nin kurucu ve her an yeniden değişen canlı anayasası niteliğindeki “racon”la uzaktan yakından bir alakası bulunmuyor. Çünkü, TTMS’de fail de, uyuşmazlığın sebebi de, racon kesen de aynı kişi olabiliyor. TTMS’yi diğer mafya sistemlerinden ayıran önemli farklardan biri de budur

zaten. En adi mafyatik yapılarda bile racon kesenlerde aranan “tarafsız olmak”, “yalan ve iftira gibi falsolarının olmaması”, “olgun ve tecrübe sahibi olması” gibi şartlar TTMS’de hükümsüzdür. Anlayın işte! “Yahu ne tarafsızlığı, ne falsozluğu?.. Adam hem parti başkanı hem de devlet başkanı, üstelik her bakımdan bol falso, ful kusur!” dedirtmeyin insana...

Okumakta olduğunuz bu güzide akademik çalışmayı yaparken sosyal medyada da derinlemesine araştırmalar yapmayı ihmal etmedim. Rastladıklarımdan çok istifade ettim, ufkum açıldı. TTMS’ye cuk oturan bazı enfes bilimsel tanımlamalara da bu vesileyle tesadüf ettim. Mesela, kavramsallaştırmanın ve analoginin Nirvanasına ulaşmış sosyal medyada meskun bir bilim insanımız aynen söyle diyordu: “Mafyalar virüs programları gibidir. Virüs programı satan şirketler önce virüsleri üretirler, böylece insanlar bilgisayarlarını korumak için virüs programı satın alırlar. Mafyalar da koruma ücreti altında haraç alırlar. Kimden korurlar peki? Kendilerinden. Kendi yarattıkları tehlikeden korunmak istiyorsanız haraç vermek zorunda kalırsınız.”

Tanım güzel, kavramsallaştırma 10 numara, analogi harika ama örnek vermekte biraz eksik kalmış bu güzide bilim insanımız. “Mesela” deyip, “Tıpkı 7 Haziran 2015 seçimlerinde büyük oynayıp büyük kaybeden Erdoğan’ın tetiklediği tedhiş ve terör eylemleriyle yaptığı gibi, kendisinden kaçanları kendisine sığınmaya mecbur bırakmayı başaran yapılar” şeklinde bir örnek verebilseymiş hem mafya, hem de TTMS için çok daha isabetli bir açıklama getirmiş olurdu. Neyse o kadar kusur racon kesenlerin şahı mafya babasının metresinde de olur.

TTMS’NİN İHYA ETTİĞİ MAFYA, ATA MİRASIMIZ, ÖZ MALIMIZ

Bu ciddi mevzuu sulandırmayıp TTMS 101 dersimize kaldığımız yerden devam edelim: Biliyor musunuz “mafya” sanıldığığının aksine kültürümüze uzak bir terim değil. Tam tersine, Erdoğan’ın TTMS ile ihya ettiği, ata mirasımızın ve öz malımızın ta kendisi. Şöyle ki, bir tanımına göre, Sicilya kökenli “mafia” terimi Arapça’da “zayıfların cesaretle korunması” anlamına gelen “mu’afah” kelimesine dayanmaktadır. Ya ne sandınız? Erdoğan gibi şanlı tarih aşığı bir tıynet, merhum II. Abdülhamit’in paranoyalarla bezeli kesif istibdadını, o istibdada binlerce tur bindirecek şekilde ihya eder de ana sütü gibi he-

lal kendi malı olan mafyacılığı bir sistem olarak hiç ihya etmez mi?

Özetleyelim: Osmanlı tebaası Arap tüccarlar, Fransız donanmasının saldırılarına karşı bölgenin güvenliğini sağlama karşılığında Sicilya’daki halkla ticari ilişkiler kurmuştu. Sicilyalılar, bölgedeki Osmanlı tüccarlarına himaye edenler, koruyanlar manasında “mafya” diyordu. Bakmayın İstanbul’un varoşlarında yetişmiş dünün sokak bitirimlerinin, bugün racon keser hale gelmesine, mafya aslında bu kadar da asil bir kelime ha!..

LÜTFEN SIK SIK OKUYUN VE AKLINIZA GELDİKÇE TEKRAR EDİN

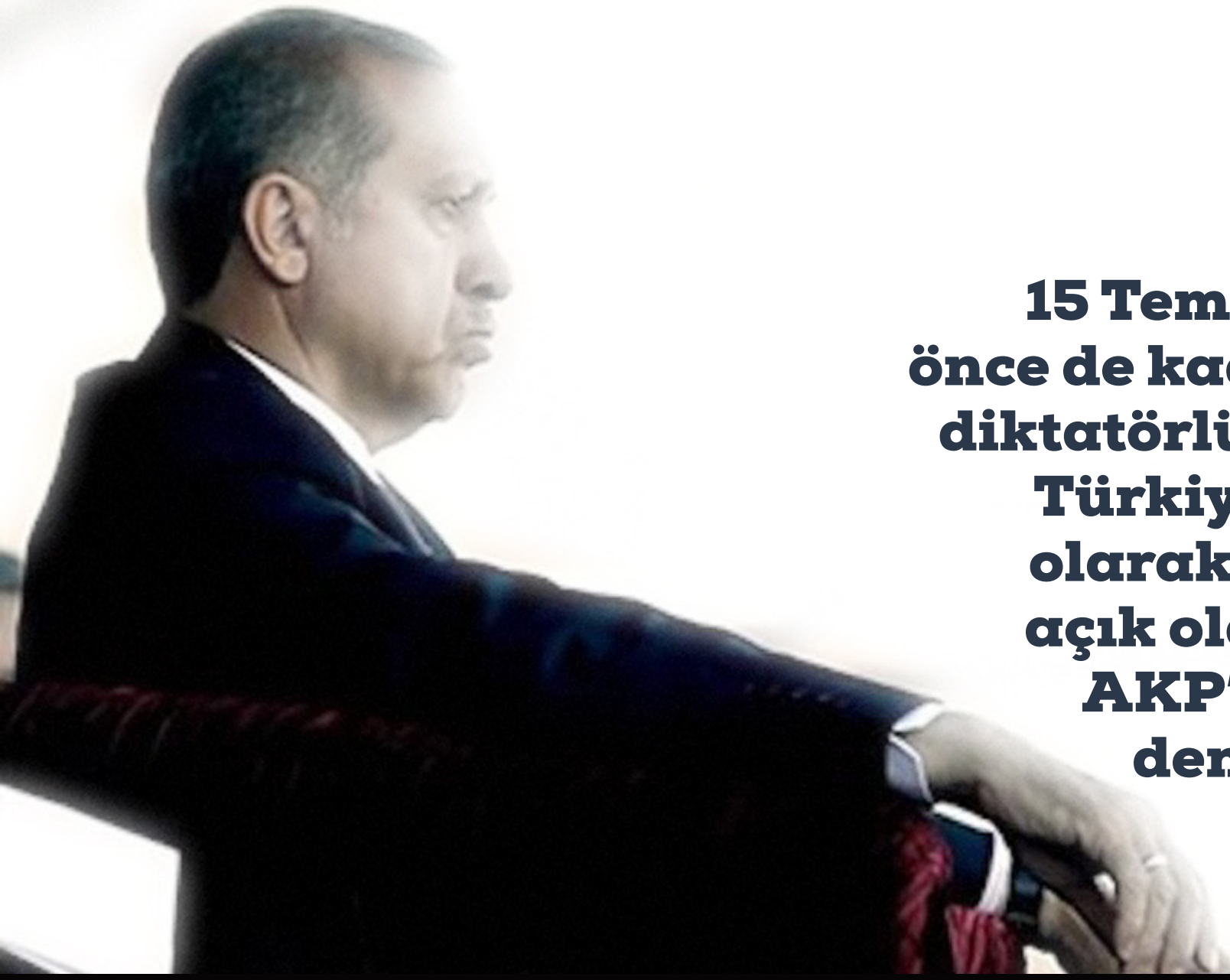
Bu kadar teori yeter. Bugüne Anayasa’nın şu maddesinin falanca fıkrası, TCK’nın falanca maddesinin filanca ifadesi diye çok çektik. Bu zulüm artık bitti. TTMS öyle mi? Hayır, TTMS sağolsun çok daha eğlenceli ve gerçek hayatta yaygın karşılığı olan pratikler sunuyor. Erdoğan’ın zagonuna ve raconuna uygun kalıp tepki ve ifadeler için dilimizi şimdiden alıştırsak iyi ederiz. Öyleyse temrine hemen başlayalım. Aşağıdaki TTMS norm ve kurallarını lütfen sık sık okuyun ve aklınıza geldikçe tekrar edin:

“Alem buysa kral benim”, “Ananı da al da git”, “Eğer racon kesilecekse bu raconu bizzat kendim keserim, bu da böyle biline!..”, “Gücünü göstermek için delikanlı olacaksın!”, “Uçmak istiyorsan hayal kurma biz seni uçururuz. Ama sonra inişin kötü olur koçum!”, “Bizim mekanımızda bize hava atma! Sonra olursun 1,5 Adana!..”, “Alırım hesabını üstün kalır, ona göre ayık ol!..”, “Üç kuruşluk hareketler yapma bana, alırım ifadeni yakında!”, “Ayaklarını eline veririm, yürümesini unutursun ona göre!..”, “Parazit yapma çekil aradan, çorap niyetine giyerim seni!”, “Lafımla bu alemi titretirim, şeklimle herkese önünü iliklettiririm!..” “Bizimle dans etmeye çalışma yürümeye hasret kalırsın!”, “Traş yapma kimseye, kesilir güzel yüzün birdenbire!..” “Dalımızı kıranın ağacını kökünden sökeriz!”, “Milletin etiket olduğu yerde fiyatı biz koyarız!”, “Hava attığın yerde rüzgarım eser!”, “Kalabalıkta artistlik yapanın tenhada afı olmaz!..”, “Seni alır boncuk yapar nazar diye duvarıma asarım!” vesair vesaire...

“Alem buysa kral benim”, “Ananı da al da git”, “Eğer racon kesilecekse bu raconu bizzat kendim keserim, bu da böyle biline!..”, “Gücünü göstermek için delikanlı olacaksın!”, “Uçmak istiyorsan hayal kurma biz seni uçururuz. Ama sonra inişin kötü olur koçum!”, “Bizim mekanımızda bize hava atma! Sonra olursun 1,5 Adana!..”, “Alırım hesabını üstün kalır, ona göre ayık ol!..”, “Üç kuruşluk hareketler yapma bana, alırım ifadeni yakında!”, “Ayaklarını eline veririm, yürümesini unutursun ona göre!..”, “Parazit yapma çekil aradan, çorap niyetine giyerim seni!”, “Lafımla bu alemi titretirim, şeklimle herkese önünü iliklettiririm!..” “Bizimle dans etmeye çalışma yürümeye hasret kalırsın!”, “Traş yapma kimseye, kesilir güzel yüzün birdenbire!..” “Dalımızı kıranın ağacını kökünden sökeriz!”, “Milletin etiket olduğu yerde fiyatı biz koyarız!”, “Hava attığın yerde rüzgarım eser!”, “Kalabalıkta artistlik yapanın tenhada afı olmaz!..”, “Seni alır boncuk yapar nazar diye duvarıma asarım!” vesair vesaire...

Eğitimle hayatın gerçeklerini uyuşturma idealine yönelik bu eşsiz katkımı umarım takdir eder ve asla unutmazsınız. Nasıl diyorlardı? Ha şöyle: “Heyyytttt!.. Var mı ulan bana yan bakan!..”

**Yahu ne tarafsızlığı,
ne falsozluğu?..
Adam hem parti
başkanı hem de
devlet başkanı,
üstelik her bakımdan
bol falso, ful kusur!”
dedirtmeyin insana...**

MEHMET EFE ÇAMAN

MehmetEfeCaman@Tr724.com

@MehmetEfe_Caman

15 Temmuz darbe girişiminden önce de kademeli olarak kişisel bir diktatörlüğe doğru evrilmekteydi Türkiye siyasal sistemi. Köken olarak patrimonial yapıya çok açık olan Milli Görüş ideolojisi, AKP'yi ele geçiren ve mutlak denetimine alan Erdoğan'a karşı çıkmadı.

TÜRKİYE'DEKİ TEK ADAM DİKTASI NASIL BİR REJİM?

Türkiye'de Erdoğan'ın anayasal düzeni fiilen sona erdirerek kendi kişisel diktatörlüğünü kurduğu artık tüm dünyada sıklıkla dillendiriliyor. Kişisel diktatörlük, demokrasi ve demokratikleşme teorilerine önemli katkılarda bulunmuş olan Huntington tarafından Üçüncü Dalgada adlı eserinde kullanılan bir kavramdır. Baştaki liderin (reisin) otoritenin tek kaynağı olması bu rejimin en önde gelen özelliğidir. Kişisel diktatörlüklerde siyasi güç/iktidar bu lidere yakın olmaya, ona bağımlı ve sadık olmaya, ona ulaşabilir olmaya bağlıdır. Sadakat sağlama aracı genellikle devlet kaynakları ile sağlanır ve böylelikle rejimin konsolide edilmesi sağlanır.

Weber tarafından kullanılan patrimonializm, yani tepeden tabana hiyerarşik bir yapının olduğu bir sistem, bu rejimin temel özelliğidir. Rejim temelde basit al-ver beklentilerine dayanan bir yapıdır. Rejim, kendi mutlak kontrolünde olan kamu pozisyonlarına yandaşları atar ve yine aynı mantığa göre çeşitli yandaşlara siyasi ve ekonomik avantajlar verir. Böylelikle kendi etrafında sadık bir güvenli halka oluşturur. Bu patronaj ilişkisidir.

Rejimin diğer bir aracı, mutlak lider ve ona sadık yakın kişilerin akrabalarının kilit pozisyonlara getirilmesidir. Böylelikle bürokraside, yargıda, medyada dikey ve yatay karar alıcılar rejime aile bağı olan kişilerden seçilir ve daha sıkı

bir kontrol tesis edilir. Bu nepotizmdir. Elbette bu sistemin siyaset ve ekonomisi bu koşullarda yolsuzluğa dayalı olur. Yozlaşma ve çürüme kaçınılmazdır.

MODERN DİKTATÖRLÜKLERİN FARKLARI

Modern kişisel diktatörlükler iktidara şiddet kullanarak (yani bir devrimle) gelmiyorlar. Dahası bu rejimlerin liderleri kendilerinin diktatör olarak adlandırılmasına da şiddetle karşı çıkıyorlar. Seçimle iktidara gelmiş olmayı yegâne meşruiyet kaynağı olarak kabul ediyorlar. Peki, seçimle iktidara gelmek bu rejimlerin demokratik meşruiyetini sağlıyor mu? İster istemez demokrasinin ne olduğunu ve ne olmadığını sorgulamamız gerekiyor, bu soruya yanıt verebilmek için.

Adil seçimler (yani seçime katılan partilerin veya kişilerin eşit koşullarda yarışmaları, oy verme işlemlerinin gizlilik esası ve oy sayımının adil şekilde gerçekleşmesi) demokrasinin en önemli sütunlarından biri olmakla beraber, tek başına asla yeterli değil, bir siyasi sistemin demokratik olarak nitelendirilebilmesi için. Anayasal bir temel düzen kapsamında güçler ayrılığının, sistem içerisindeki denge ve fren mekanizmalarının, yargı bağımsızlığının, temel insan hak ve özgürlüklerinin, mülkiyet hakkının, azınlık haklarının, medya özgürlüğünün ve diğer temel hak ve özgürlüklerin de sağlanmış olması gerekiyor.

Modern kişisel diktatörlükler iktidara şiddet kullanarak (yani bir devrimle) gelmiyorlar. Dahası bu rejimlerin liderleri kendilerinin diktatör olarak adlandırılmasına da şiddetle karşı çıkıyorlar. Seçimle iktidara gelmiş olmayı yegâne meşruiyet kaynağı olarak kabul ediyorlar.

Kısacası, yürütmenin tek kişi (ya da parti/grup/sınıf/zümre vs.) tarafından ele geçirilmesinin mümkün olmadığı, şeffaf, hesap verebilir, hesap sorulabilir, denetlenebilir, sınırlandırılmış güce sahip bir iktidarın olanaklı olduğu bir sistem olmalı bir sistem, demokratik olabilmek için.

Dünyanın en önde gelen demokrasileri, öncelikle çoğunluk diktasına engel olmak, yani çoğunluk yönetiminin, sayıca az diğer grupların anayasal demokratik haklarını kısıtlamalarını engellemek üzerinde duruyor. Güçler ayrılığı, yani yürütmenin (siyasal iktidarın) yasa ve yargı organlarından ayrılması ve bu organlar üzerinde denetim kuramaması koşulu olmadan, yukarıda bahsettiğim demokrasi koşullarının sağlanması imkân dâhilinde değil. Dahası, medya özgürlüğü de bir dördüncü güç olarak çok belirleyici rol oynuyor, sistemin demokratik olup olmadığı değerlendirmesinde. Eğer medya organları siyasi, hukuki ve finansal olarak siyasi iktidar tarafından kontrol altına alınmışsa, o sistemin demokrasi olarak adlandırılması olanaksız.

TÜRKİYE, BİR KİŞİSEL DİKTATÖRLÜKTÜR

Yukarıdaki tanımlamalar ışığında, Türkiye bugün bir kişisel diktatörlüktür. 15 Temmuz darbe girişiminden önce de kademeli olarak kişisel bir diktatörlüğe doğru evrilmekteydi Türkiye siyasal sistemi. Köken olarak patrimonial yapıya çok açık olan Milli Görüş ideolojisi, AKP'yi ele geçiren ve mutlak denetimine alan Erdoğan'a karşı çıkmadı. Patronaj ilişkileri ile Erdoğan kendine yakın ve sadık kişileri bürokraside, kamuda, iş dünyasında kilit noktalarına getirdi veya onları ekonomik anlamda kendisine bağımlı hale getirdi. Aynı yöntemin bir benzerini medya alanında uyguladı ve havuz medyasını oluşturdu. Bu medyanın finans boyutunu büyük oranda kendine bağımlı hale getirilen iş adamlarına yükledi, kısmen de vergi mükelleflerinin katkılarıyla oluşan bütçede kendisi inisiyatifine bırakılan örtülü ödenek gibi denetim dışı kaynaklarla temin etti.

17/25 Aralık soruşturmalarının ve tapelerin somut olarak ortaya koyduğu dibi derinlere uzanan yolsuzluk buz dağı, bu bahsettiğim siyasi sistemin sadece en tepedeki kokuşmuşluğunu ortaya koyuyor. Aslında sistemin ekonomik temeli olan yozlaşma toplumun çok önemli bir bölümünü kendine bağımlı hale getirmiş durumda. Bu ekonomik dinamikler değişmeden, siyasi sistemde değişiklik yönünde bir taban baskısı meydana gelmesi çok zor.

Elbette bu sistem içerisinde başka oyuncular da var. Kürt siyasi hareketi ve CHP gibi partilerin yanı sıra, Aleviler gibi mezhepsel (siyasallaşma adına daha gevşek) gruplar, "Fetöcü" kategorisi altında haklarında terörizmle ilgili fabrike edilerek takibata uğratılan Gülen Cemaati ve bu gruba dâhil edilerek takibata uğratılan ve hapse atılan akademisyenler, öğretmenler, yazarlar, liberaller, hamile kadınlar, bebekler ve diğerleri var. Yüz binlerce kamu görevlisi rejimin hukuksuz KHK'ları ile kamu hizmetinden çıkartıldı. Bu insanların kendini nasıl algıladığı ve tanımladığı değişken ve bu konu bu yazının konusu değil zaten. Ancak tümünün ortak sorununun, Erdoğan'ın reisi olduğu kişisel diktatörlük rejimi olduğu gerçeğini tespit etmek gerekiyor.

NOT: Emre Kongar geçen Cuma günkü yazım yayımlandığında gazetemiz tarafından seçilen ve kullanılan resmini gerekçe göstererek, yazının içeriği konusu ile hiçbir şey söylemeksizini beni yine engelledi. Oysa bu fotoğrafın seçiminde benim hiçbir rolüm olmadı. Dahası beni daha önceden engellemesi ve beni "Fetöcü" olmakla itham etmiş olduğu gerçeğini kamufle etmeye çalışarak, yalancı olmakla suçladı ve "alınan çocuk" olarak niteledi. 46 yaşındaki bu satırların yazarı olan "çocuk", kendisinden onlarca yaş büyük olan ve bugüne kadar saygıda kusur etmediği, babasının eski dostu olan bu şahsiyet sorunlu müfteri adamı muhatap almamaya ve kendisiyle artık fikirsel hiçbir tartışmaya girmemeye kararlı.

EFE YİĞİT

EfeYigit@Tr724.com

AFP

Fenerbahçe'nin artık bir de kaleci sorunu var

FENERBAHÇE LİGİN ilk iki haftası geride kalırken henüz 3 puanla tanışamadı. Sarı lacivertli ekibin galibiyete hasret kalması kadar hem defansın hem de kalenin güven vermemesi taraftarı üzdü. Göztepe ve Trabzonspor maçında Volkan Demirel, Vardar ile oynanan UEFA Avrupa Ligi play off maçında ise Carlos Kameni yediği gollerle kalede problemin görünenden büyük olduğunu gösterdi. Yıllar sonra belki de ilk kez Fenerbahçe taraftarı kaleciden yana endişe etmeye başladı.

SCHUMACHER'DEN SONRA 3 KUŞAK

Fenerbahçe, kalesini ünlü Alman file bekçisi Toni Schumacher'den sonra hep yerli kalecilere emanet etti. Schumacher 1988-91 arasında Fenerbahçe kalesini korurken, son sezonunda yediği 53 golle Fenerbahçe tarihine bir sezonda en çok gol yiyen kaleci olarak geçti. Schumacher sonrası kalenin bir numaralı hep yerliler oldu.

Alman kalecinin ayrılmasından sonra kalenin yeni sahibi Beşiktaş'tan transfer edilen Engin İpekoğlu'ydu. 1991-96 arasında kaleyi koruyan Engin İpekoğlu, oynadı-

ğı yıllarda Türk milli takımını da koruyordu. 1994'te Antalyaspor'dan Fenerbahçe'ye transfer olan Rüştü Reçber'le tatlı bir rekabete girdi.

BEŞİKTAŞ'IN KAPISINDAN DÖNDÜ FENER'DE EFSANE OLDU

Rüştü Reçber gelecek vaat eden bir isim olarak İstanbul'un 3 büyüklerin radarına girmişti. 13 Mayıs 1993'te Antalya'da takım arkadaşı Levent Tekne ile bir trafik kazası geçirdi. Rüştü'nün kullandığı araba köprü koruluklarına çarparken, Levent Tekne hayatını kaybetti. Rüştü ise yaralanıp bir süre yoğun bakımda kaldı. Kazadan sonra Beşiktaş tarafından sağlık kontrollerinden geçirildi. Sonuç olarak yeniden sakatlanabileceği düşünülerek transferden vazgeçildi. Beşiktaş'ın kapisından dönen Rüştü, 1994'te bu kez İstanbul'un bir diğer büyüğü Fenerbahçe ile anlaştı. İlk sezonunda Engin İpekoğlu'nun ardından ikinci kaleci olan Rüştü, ikinci sezonundan itibaren kalenin sahibi oldu.

Rüştü'nün olduğu yerde diğer kalecilere uzun süre yedek kulübesi düştü. Rüştü hem Fenerbahçe'nin hem de milli takımın bir numarası

Fenerbahçe'nin galibiyete hasret kalması kadar hem defansın hem de kalenin güven vermemesi taraftarı üzdü. Yıllar sonra belki de ilk kez Fenerbahçe taraftarı kaleciden yana endişe etmeye başladı.

olurken, Türkiye'nin yetiştirdiği en iyi kaleci olarak tarihte yerini aldı. 2003-04 sezonunda Barcelona'ya transfer oldu ancak kadroda yer bulmakta zorlanıp bir yıl sonra yeniden Fenerbahçe'ye kiralık olarak döndü. 2007'de Beşiktaş'a transfer olana kadar 12 sezon Fenerbahçe kalesini korudu.

RÜŞTÜ GÖREVİ GÖNÜL RAHATLIĞI İLE VOLKAN'A TESLİM ETTİ

Fenerbahçe, Volkan Demirel'i 2002'de Kartalspor'dan kadrosuna kattı. İlk sezonunda Rüştü'den dolayı forma şansı bulamayan Volkan Demirel, 2003'te efsane kalecinin ayrılmasıyla kaleye geçti. Rüştü'nün tekrar takıma dönmesiyle yedek kulübesine geçen Volkan Demirel, 2005-07 arasında zaman zaman Rüştü'den eldivenleri teslim alıp, kalenin bir numaralı olurken taraftara kalenin geleceğinin sağlam ellerde olduğu mesajını verdi. 2007'de Rüştü'nün ayrılmasıyla Volkan Demirel artık Fenerbahçe'nin as kalecisiydi.

Volkan Demirel zaman zaman bir amatör kaleci gibi goller yemesine karşılık uzun yıllar Fenerbahçe taraftarının en güvendiği isimlerden biri oldu. Tam 16 sezondur Fenerbahçe formasını giyen Volkan Demirel, Alex sonrası takımın kaptanlığına getirilen isim oldu. Özellikle Galatasaray maçlarında sinirlerine hâkim olamayan bir Volkan Demirel vardı. Sabri ve Brezilyalı Lincoln ile kavgaları hafızalarımızda yerini koruyor. Bundan dolayı Galatasaray taraftarı ile arası hep

Sorun, kaleyi emin ellerde tutan kaleci jenerasyonunun son bulması. Kameni, Vardar maçında Volkan'dan kaleyi alacak bir performans gösteremediği gibi, kendi takım arkadaşı Mehmet Topal'dan yediği golle umutları boşa çıkardı.

limoni oldu. Euro 2016 yolunda Kazakistan ile oynanacak maç öncesi ısınmak için sahaya çıktığında kendisine yapılan ısıklı ve küfürlü tezahüratlardan dolayı stadi terk etti. Bu davranışından sonra teknik patron Fatih Terim milli takım kapıları Volkan Demirel'e kapattı.

CARLOS KAMENİ HAZIR DEĞİL

Volkan Demirel'de düşüş aslında geçen sezon başladı. Takım komple kötü olduğu için Volkan Demirel'in formsuzluğu çok dikkat çekmedi. Ancak hem Göztepe hem de Trabzonspor maçlarında-

ki performansı artık kalenin emin ellerde olmadığını gösterdi. Engin İpekoğlu kötü oynadığında yedeği Rüştü kaleyi devralmış, Rüştü sonrası yine yedeği Volkan kaleyi devralıp, sorunsuzca korumuştur. Şimdi sorun, 1991'den bu yana Fenerbahçe kalesini emin ellerde tutan kaleci jenerasyonunun son bulması. Kamerunlu Carlos Kameni, Vardar maçında Volkan'dan kaleyi alacak bir performans gösteremediği gibi, özellikle son dakikada kendi takım arkadaşı Mehmet Topal'dan yediği golle tüm umutları boşa çıkardı.

Sezonun ilk iki haftasında Volkan kalesinde 4 gol gördü. Bunun ikisi ciddi kaleci hatasıydı. İlk kez Fenerbahçe taraftarı Volkan'ı ısıklamaya başladı. Hatalı yiyeceği birkaç gol daha olursa Volkan Demirel taraftarın güvenini iyice kaybeder. Bu durum kendine olan güvenini elbette kötü etkileyecektir. İşte o zaman sorun derinleşecek ve Fenerbahçe'nin bir de kaleci problemi olacak.

Şimdi e-gazete zamanı!

HEMEN ŞİMDİ ABONE OLUN, GERÇEKLERDEN HABERİNİZ OLSUN!

ABONELİK İÇİN TIKLAYIN

CİLDİNİZ HASTALIKLARINIZI ELE VERİYOR!

CİLDİNİZ çölyaktan şeker kadar birçok hastalığınızı erken dönemde teşhis etmeniz için size size haber verir. Nedir bu hastalıklar?

DIYABET: Günümüzde şeker hastalığı oldukça yaygındır. Boyunda ve koltuk altlarında oluşan akantozis nigrikans olarak bilinen ciltteki kadifemsi kalınlaşma şeker hastalarında meydana gelir. Ancak bu hastalar kendilerinde şeker olduğunu bilmezler. Bu lekeler nedeniyle cildiye gelirler.

ÇÖLYAK: Yaygın olarak dizlerde, dirseklerde bazen saç derisinde oluşan “Dermatit Herpetiformis” olarak bilinen hastalık kaşıntılı kabarcıklara yol açar. Bu hastalık çölyak hastalığının belirtilerinden biridir. Böyle kaşıntılı bir sorunuz varsa çölyak hastalığına yakalanmış olabilirsiniz.

İLTİHAPLI ROMATİZMA: El ve ayaklardaki küçük eklemlerin içinde ağrı ve şişmeye yol açan bu iltihabi hastalık bazen ciltte de kendini gösterebilir. Bu hastaların yaklaşık yüzde 20 ile 30'u etkilenen eklem yanısında derialtı yumruları oluşabilir. Cildin incilmesi, ellerin üzerindeki ciltte saydamlaşma ve çabuk kırılan tırnaklar yaygın romatoid artrit belirtisidir.

LUPUS: Bağışıklık sisteminin çevre doku ve organlara saldırması olarak açıklanan kronik bir inflamatuvar hastalık olan lupus, saç derisinde ya da boyun gibi çok fazla güneşe maruz kalmış ciltte, kolların arkasında ve sırtın üst bölümlerinde kırmızı kaşıntı oluşturuyor. Güneşe maruz kalınca hastalık daha da kötüleşiyor.

TİROİD: 6 haftadan daha uzun süren kronik hastalıklar tiroid bezi hastalığının habercisi olabilir. Bunu neyin tetiklediğini tam olarak bilmeyen uzmanlar, alerjik reaksiyonları tetikleyen IgE reseptörü denilen bağışıklık sistemi parçalarına karşı vücudun antikor geliştirdiğini ifade ettiler.

BAĞIRSAK İLTİHABI: Ülseratif kolit hastalarının üçte biri ya da bağırsak hastalığına sahip olan hastaların yarısının cilt dokuları etkileniyor. Örneğin cilt üzerinde kesikler ya da nodüller oluşabiliyor.

HEPATİT C: Bu karaciğer hastalığına sahip hastaların yaklaşık yüzde 15 ile 20'sinin cildinde de belirti görülür. Bunlar arasında vaskulit (damar iltihabı, vaskülit) ve liken planus gibi kaşıntılar bulunuyor. Hepatit C olduğunu bilmeyen birçok kişi bu sorunlarla karşılaşılıyor.

ADRENAL YETMEZLİĞİ: Böbreklerin üzerinde bulunan adrenal bezleri kortizol pompalamakla görevlidir. Bu bezler yeterince kortizol üretmezse kas zayıflığı, yorgunluk ile iştahsızlık, düşük kan basıncı ya da şeker gibi belirtiler görülür. Ayrıca ciltte koyulaşma da dikkat çeker.

YETERSİZ BESLENME: Hastalar saç dökülmesiyle cildideye gittiklerinde, kadınlarda bunun nedeni besinlere ya da hormonlara bağlı olabilir. Saç dökülmesini tetikleyen diğer tetikleyenler arasında protein, çinko, D vitamini ve demir eksikliği olabilir.

KÜNYE

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Selim GÜNDÜZ | SelimGunduz@Tr724.com

HABER DİREKTÖRÜ

Sefer CAN | SeferCan@Tr724.com

YAYIN KOORDİNATÖRÜ

Ali Mirza YAZAR | AliMirza@Tr724.com

YAZIŞLARI MÜDÜRÜ

Erman YALAZ (Web) | ErmanYalaz@Tr724.com

Kemal AY (e-gazete) | KemalAy@Tr724.com

TASARIM

Alper UYANIK | AlperUyanik@Tr724.com

Zülfikar ALİ | ZulfikarAli@Tr724.com

SOSYAL MEDYA EDİTÖRÜ

Ömer Özdemir | OmerOzdemir@Tr724.com

İMTİYAZ SAHİBİ TEMSİLCİSİ VE HUKUK DANIŞMANI

Mehmet YILDIZ | MehmetYildiz@Tr724.com

REKLAM | info@Tr724.com

E-GAZETE | Egazete@Tr724.com

egazete.Tr724.com

www.Tr724.com

irtibat@Tr724.com

@Tr724com

/Tr724com